

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

2017. gada 2. – 15. septembris

Nr. 33 (1499)

Lasiet tīmeklī
www.brivalatvija.lv

SIGNE RIRDANCE

Zviedrijas latviešu bērni pulcējas Ēlandē

LATVIEŠU BĒRNU NOMETNE ĒLANDĒ

“Latvietība ir man lielākā dāvana,” saka nometnes dvēsele Katrīna Johansson, kas Sandbijas nometnē pirmoreiz piedalījies pirms vairāk nekā trīsdesmit gadiem un tagad jau piecpadsmit gadus ir šīs nometnes organizatoru vidū. “Ne vienmēr es zināju, kāpēc man šī dāvana ir dota un ko ar to darīt. Sandbijas nometnē es ieguvu draugus uz mūžu. Šeit es atgriežos, lai uzturētu latvietību kopā ar viņiem un dotu to tālāk saviem bērniem. Te ir mana sirds.” (Vairāk lasiet nākamajā BL nr.)

Vācijas prezidenta vizīte

Latvijā vizītē bija ieradies Vācijas prezidents Franks Valters Šteinmeiers. Valsts prezidents Raimonds Vējonis, tiekoties ar augsto viesi, sacīja: “Latviju un Vāciju tradicionāli vieno kopīgas vērtības un mērķi. Mūsu kopīgajās interesēs ir droša, pārtikusī un vienota Eiropa.” Valstu vadītāji apliecināja kopīgu nostāju, ka ir jāturpina cieša savstarpējā sadarbība, veidojot stipru Eiropas Savienību.

“Eiropas Savienības projekts ir jāturpina attīstīt un pilnveidot. Eiropai arī nākotnē jābūt vērtībās balstītai savienībai, kur valda

brīvība, demokrātija un likuma vara,” teica Raimonds Vējonis, atzīmējot, ka Vācijas prezidenta vizīte norit simboliskā dienā – 23. augustā, kas vēsturiski tiek saistīta gan ar Eiropas sadalīšanu, gan *Baltijas ceļu* kā Eiropas vienotības simbolu. Latviju un Vāciju tradicionāli vieno ciešas saites izglītībā un kultūrā. “Esmu gandarīts par to, ka Latvijā veiksmīgi norit Vācijas dualās profesionālās izglītības pieredzes apgušana un pieaug Vācijas studentu interese par studijām Latvijas augstskolās, tādējādi apliecinot Latvijas augstākās izglītī-

Vācijas Federatīvās Republikas prezidenta Franka Valtera Šteinmeiera un Elkes Bīdenbenderes kundzes oficiālā vizīte Latvijas Republikā // Foto: Latvijas Valsts prezidenta kanceleja

bas kvalitāti. Ar panākumiem turpinās mūsu sadarbība arī mediju, sabiedrības integrācijas un jaunatnes izglītības jomās,” teica Valsts prezidents.

Franks Valters Šteinmeiers pauca prieku par viesošanu Latvijā un izteica pateicību, ka viņš uzņemts 23. augustā, dienā, kas savulaik bijis zemākais punkts Baltijas valstu un Vācijas attiecībās – tā bija diena, kad tika parakstīts Molotova-Ribentropa

pakts, kurš atbrīvoja rokas Hitleram okupēt Poliju, bet Staļinam – Baltijas valstis. Tomēr 23. augustam Baltijas valstu vēsturē ir arī cita nozīme. “Šajā datumā 1989. gadā brīnišķīga, dzīva ķēde veda cauri Baltijas valstīm. Tas notika laikā, kad citiem vēl nebija drosmes. Vēlos pateikties par to, ka devāt drosmi citiem tiek ties pēc brīvības un demokrātijas,” sacīja Šteinmeiers.

“Eslingenas stāsti”
turpinās
2. lpp.

Rīgā atkal
Tautas sapulce
3. lpp.

Tiekas
diasporas
skolotāji
6. lpp.

Valdis Lūriņš
par dzīvi
Krievijā
7. lpp.

Par
kapusvētkiem
8. lpp.

Mūsējie
pasaulē
9. lpp.

Nākamais
numurs
iznāks
16.
septembrī

RADI UN DRAUGI 20 YEARS
★★★★ VIESNĪCA • HOTEL

VIESNĪCA “RADI UN DRAUGI” - JŪSU VIESNĪCA RĪGĀ!
72 labiekārtotas un mājīgas istabas (cena no 51EUR) / Bagātīgas brokastis iekļautas viesnīcas cenā / Konferenču zāle / Restorāns NIKLĀVS

Mārstaļu iela 1, Rīga, LV-1050, Latvija T: +371 67820200 E: reservation@draugi.lv
www.hotelradiundraugi.lv

MEKLĒJIET MŪSU KONTUS:

www.facebook.com/brivalatvija
[www.twitter.com @briva_latvija](https://twitter.com/briva_latvija)

91770934 167501 81 33

“Eslingenas stāsti” turpinās

Liene Poriete intervijā Ligitai Kovtunai

Krāšņajos svētkos Eslingenā, pašā pilsētas centrā, blakus laukumam, kur pulcējās, dziedāja un dejoja latvieši, bija arī kāda klusa ieliņa, kur piestāt, pārdomāt un – galvenais – iegūt tādu vēsturiskās izziņas lādiņu, kas šo jūnija dienu gaisotni uzsit jauna vilņa mugurā. Runa ir par izstādi Eslingenas pilsētas mūzejā, ko tur iekārtojusi **Liene Poriete**. Kā jau visiem svētku rīkotājiem, Lienei šī nebūt nebija vienīgā atbildības joma – vēl jau arī tautasdejas, *Lido* meitenes un dejojās *ampluā* dziesmu spēlē *Eslingena*, piedalīšanās Atmiņu pēcpusdienā, preses preližu un drukas darbu gatavošana un droši vien vēl neskaitāmi citi darbi un darbiņi, kas plašākai publikai palika nemāmi.

Izstāde, kas bija iekārtota vienā mūzeja zālē, pēc tās saturiskā apjoma izvērsās krietni pāri telpai un laikiem. Kā tas izdevās?

Liene Poriete. Pirmām kārtām, pateicoties Latvijas Valsts arhīva atbalstam. Un man ļoti žēl, ka Arhīva vārds materiālu parakstos parādījās vien maziem burtiem... Nozīmīgākā ekspozīcijas daļa nāca tieši no Latvijas arhīva. Tagad redzu vēl kādu būtisku trūkumu – bija par maz reklāmas plašsaziņas līdzekļos. Un tomēr visi esam apmierināti, jo izstādi apmeklēja patiešām daudz cilvēku, viņi te uzskatījās, runājās, dalījās atmiņās. Katrā ziņā paldies arī Eslingenas mūzeja atbalstam – telpas bija par brīvu, darbinieki neliedza padomu un bija ļoti pretimnākoši. Man, neprofesionālei, bija svarīgi viņu ieteikumi, kā, piemēram, tas, ka galveno akcentu der likt uz fotografiju, kas ir vieglākais uztveramais veids, kā pārsniegt informāciju. Mūzeja direktors teica – tekstu, lūdzu, ne vairāk kā trīs A4 formāta lapas! Ja cilvēks pie eksponāta uzturēsies 10 minūtes, tas ir lieliski, ja pusstundu – brīnums!

Es sabiju divas stundas, jo te bija arī daudz interesantu cilvēku. Gan piebildīšu, ka Eslingenas novadpētniecības mūzejs tā arī neatsaucās uz Laika un Brīvās Latvijas redakcijas lūgumu pēc materiāliem.

2012. gadā atsaucību nerada arī Latvijas Valsts arhīvs, kā man pastāstīja vēsturnieks un pētnieks Guntis Švitiņš. Jāteic, “latvieši Eslingenā” ir arī diezgan divdomīga tema, jo, kā mēs zinām, vāciešus tolaik izlika no mājām. Tā arī mums bija dilemma – kā apvienot šos skarbos vēstures faktus ar to, ka nu, pēc 70 gadiem, latvieši te ballējas... Bet izdevās labi, smalkjūtīgi. Vācieši nāca uz *Eslingenas* izrādi, piedalījās Atmiņu pēcpusdienā, klausījās mūsu koncertus un vēroja svētku gājienus.

Kāpēc tieši tevi izraudzīja veidot šo izrādi?

Ideja par izstādi, protams, arī nāca no Lauras (Laura Putāne, Vācijas latviešu kultūras biedrības *Saime* vadītāja, svētku iniciātores. – L. K.)! Tā kā studēju

Frankfurtē, Gētes universitātē mākslas vēsturi, man turklāt arī vajadzēja praksi izstāžu rīkošanā. Kur vēl labāk – latviešu lietas apvienot ar profesionālajām! Tāpēc arī ar prieku piekritu.

Kā nonāci Vācijā?

Netišām! Savu 22 gadu vecumā biju pabeigusi Latvijas Universitātes Juridisko fakultāti un meklēju darbu. Latvijā man, tādām “zaļam gurķim”, neko nopietnu neviens nevarēja piedāvāt, jo nav taču nekādas pieredzes, nedz dzīves, nedz profesionālās... Tieši tolaik manai tantei, kuŗa dzīvo Vācijā, netālu no Frankfurtes, bija piedzimis bērns, bet viņai bija svarīgi nepazaudēt mēdžeres amatu nopietnā firmā. Piekritu braukt uz Vāciju par aukli. Tā arī paliku, nu jau astoņus gadus. Pāris gadus apguvu vācu valodu tādā līmenī, ka varēju turpināt studijas Vācijā.

Šai laikā arī atradi ceļu pie latviešiem.

Un vienmēr izjutu lielu prieku par to, ka latvieši ārpus Latvijas atrod laiku un iespējas pulcēties. Frankfurtē ir patiešām inteligenti un patīkami cilvēki, man ir draudzenes, ar kuŗām kopā dodamies uz latviešu mākslinieku koncertiem un izrādēm, mums

domubiedru. Un man rūp, kas ar viņiem notiek. Man rūp, lai viņi runātu latviski un identificētu sevi kā latviešus. Esmu novērojusi, ka, pateicoties latviešu skoliņām, tiek daudz maz strādāts ar bērniem līdz apmēram 14 gadu vecumam. Bet pēc tam? Posmā no šiem 14 līdz vismaz 25 gadiem jaunie latvieši it kā “izkrīt” no redzesloka, un mums ir risks viņus pazaudēt kā latviešu sabiedrības locekļus.

Ir tāds apzīmējums – *born-again latvians*, un tas ir par latviešu izcelsmes cilvēkiem, kuŗi, izauguši svešā zemē un izveidojuši savu profesionālo karjēru, kādubrīd sajūt, ka vēlas pievienoties savējiem. Man gadījies satikt *Angus Grant Austriņā, Ivaru Tauriņu Kanādā...*

Latviskās saknes meklē un atrod arī baltvācieši. Kāpēc? Cilvēki izauguši svešā zemē, tomēr mājās vairāk vai mazāk jutuši piederību latviešiem, nu, vismaz baudījuši igauņu, latviešu virtuvi, dzirdējuši stāstus par senčiem, un tad kādā vecumposmā pēkšņi iedomājušies – kas es īsti esmu? Un tad ierodas savu tautiešu sarīkojumā un skaidri jūt – tas ir kaut kas tāds, kas man tuvs, kam esmu piede-

Izstādē Eslingenas pilsētas mūzejā. No kreisās: Egils Levits, Dace Rudzīte, Vita Rēdliha, Māriete Grinsburga, Sarmīte Irdeniece, Marika Birzniece, Marks Opeskins

ir deju kopa, bērniem – skoliņa, sievietes koris.

Nav jau tā, ka par latviešiem, kas dažādos vēstures laikos nonākuši ārzemēs, neko līdz tam nebūtu dzirdējusi. Radu saietos bieži pieminēja, piemēram, Vārbergus, un stāstīja, kā Vilis cīnījies par latviskuma saglabāšanu Amerikā. Atminos arī stāstus par manu vecvecēti, kas 1944. gadā esot bēdzis no Latvijas tik tālu, “kamēr nedzirdēs krievu valodu”. Meitas atstājis pie labiem cilvēkiem dzimtenē, jo paša sieva mirusi dzemdībās ar ceturto bērnu – trīs māsu brālīti. Viņš nekad tā arī neesot pieņēmis Vācijas pavalstniecību. Man ir arī arī māsiņas Anglijā, kas diemžēl nav iekļāvusās latviešu vidē.

Šo astoņu gadu laikā jutos iepazīsī gan “vecu trimdu”, gan “jauniebraucēju” kopienu, un abās man ir daudz draugu un

rīgs, kas vieno ar citiem līdzīgiem. Ceru, ka arī šolaiku latviešu mazās atvases to kādreiz sapratīs.

Kuŗ, tavuprāt, robeža starp “vecu” un “jauno” trimdu?

Vai, piemēram, Nils Ebdens ir no “vecās” vai tomēr ne? Ik nedēļu tiekoties, “sajaucamies”. Robežas saplūst. Ir ļoti vērtīga tā pieredze, ko te, Vācijā, smēlamies no Opeskinu ģimenes, no Vīgantiem, no Ernsta Elmāra Roziša.

Sākumā tiešām bijām skeptiski, jo likās, ka “vecie” ir rezervēti, viņi pulcējas galvenokārt ap baznīcu, piekopj savas tradīcijas, un vienīgi vēlēšanas Latvijā ir kaut kas tāds, kas patiesi vieno. Savukārt “jaunajiem” latviskā dzīve “riņķo” galvenokārt ap bērniem. Tomēr izrādās, ka kopsaucēji ir – kā mūsu Eslingenas svētki. Tajos piedalījās itin visas paaudzes. Arī dziesmuspēlē, visur. Un man vairs nav šīs nošķirtības

Liene (no labās) kopā ar Raiti un Lolitu Rītmāni

izjūtas, kas bija pirms gadiem sešiem.

Man personīgi ļoti nozīmīga bija Lauras vadītā deju kopa “Trejdesnītis”, kur satiku līdzīgi domājošus, aktīvus latviešus. Vēl ir arī deju kopa Frankfurtes «Dimdārī», Marka Opeskina vadītais koris “Silava”.

Grāmatas “Atmiņas par Eslingenu” priekšvārdā Laura Putāne rakstīja: “Novēlu, lai mums katram ir savs Eslingenas stāsts!” Iznāca tā, ka tev ir patiešām savs, ļoti nozīmīgs un romantisks stāsts...

Ir gan – es satiku savu liktenīgo virieti, viņu sauc Raitis Grigālis, un viņš dziesmuspēlē *Eslingena* spēlēja galveno lomu – Andreju Bērziņu. Raitis ir mūziķis, diriģents Bāzeles Jaunajā operā, un nu mēs abi oktobrī pārcelsimies uz dzīvi Bāzelē, Šveicē.

Tā bija mīlestība no pirmā

acu uzmetiena?

Jā, tā var teikt. Kaut gan – ieraudzījusi Raiti *Eslingenas* pirmajā mēģinājumā, nodomāju – gan jau viņam ir sava dzīve, sava ģimene, jo tāds solids... Acimredzot arī mana latviskā identitāte darīja savu – bija apnicis, iepazīstoties stāstīt, kas es esmu, kas ir bērzi un pļavas un kāpēc man istabā pie sienas ir piekārtas “sakaltušas vecas puķes”, kas taču Jāņu vainadziņš, un tas gaida nākamos Jāņus, lai sadedzinātu... Tātad – paldies Laurai par svētkiem, par *Eslingenas* ideju, gan par manu “stāstu”!

Kam jānotiek, lai jūs – nu jau abi divi – atgrieztos Latvijā?

Raitis saka – “vajag!” Man tomēr ir jāpabeidz iesāktais, kaut kas konkrēts pēc ārpus Latvijas pavadītajiem gadiem jāsasniedz. Turklāt – strādāt taču varu no ikvienas vietas. Visam savs laiks.

Sabiedrības integrācijas fonds

Publikācijas šai numurā sagatavotas ar Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

SPILGTS CITĀTS

Kultūras sakarus veicina ministres Daces Melbārdes vizīte Čehijā

Čehijas Republikā darba vizītē uzturējās Latvijas kultūras ministre Dace Melbārde. 23. augustā, Staļinisma un nacisma upuņu piemiņas dienā, atceroties Ribentropa-Molotova pakta traģiskās sekas, ministre Dace Melbārde, Čehijas Republikas kultūras ministrs Daniels Hermans un Latvijas vēstnieks Alberts Sarkanis nolika ziedus pie komūnisma upuru memoriāla Prāgas Ūjezdā (Ūjezd) un pie Čehoslovākijas, vēlāk Čehijas, bijušā prezidenta un demokrātijas aizstāvja Vāclava Havela kapa Vinohradu kapos. Tajā pašā dienā par kultūras politikas prioritātēm Čehijā un Latvijā, par sadarbību kultūras jomā tika pārrunāts tikšanās laikā ar Čehijas parlamenta Senāta vicepriekšsēdi Jiržiju Šestāku un Senāta Izglītības, zinātnes, kultūras un cilvēktiesību komitejas priekšsēdi senātoru Zdeneku Papoušekū.

Kultūras ministre Dace Melbārde kopā ar Čehijas Parlamenta Senāta vicepriekšsēdi Dr. Jiržiju Šestāku, senātoru Dr. Zdeneku Papoušekū un Latvijas Republikas vēstnieku Čehijā Albertu Sarkanī.

24. augustā Čehijas Kultūras ministrijas mītnē Nosticka pilī notika tikšanās ar čehu kolēģu Danielu Hermanu un viceministri juridiskajos un starptautisko sakaru jautājumos Petru Smolikovu. Tika pārrunāta līdzšinējā divpusējā sadarbība, jo īpaši mūzikas un literatūras jomā. Uzmanība tika pievērsta ES aktualitātēm kultūras un plašsaziņas jomā, kā arī visam 2018. gadam, kad gan Latvija, gan Čehija svinēs republikas simtgadi. Par mediju politiku ar čehu institūciju ekspertiem tika diskutēts nevalstiskajā organizācijā *European Values*.

Vizītes kultūras programmas ietvaros kultūras ministre un vēstnieks apmeklēja pirms pāris gadiem atklāto Vidusčehijas galeriju GASK Kutnā Horā, iespaidīgo Mūsdienu mākslas centru DOX (ko Prāgā rūpnieciskajā zonā izveidojis čehu uzņēmējs Leošs Vālka pēc atgriešanās no Austrālijas), nule kā restaurēto Čehijas Lietišķās mākslas muzeju, koncertzāli *Rudolfinum*, Čehijas Nacionālā teātra *Laterna Magica*, Čehijas mūzikas muzeju. Vizītes nobeigumā tika apmeklētas Nāhoda un Ratiboržices pils, kuŗas vēsturiski ir cieši saistītas ar Kurzemes hercogisti un hercoga Pēterā Birona dzimtu. Ik rudenī Nāhoda pilī Latvijas vēstniecība piedalās Kurzemes svētku norisē. Tiekoties ar Nāhoda pilsētas mēru Janu Birki, tika uzsvērts, ka divu sadraudzības pilsētu – Nāhoda un Bauskas – veiksmīgā sadarbība ir labs piemērs un ierosme kontaktu paplašināšanai arī citām abu valstu pašvaldībām.

Latvija 100

LNSO vieskoncertus Francijā un Šveicē apmeklēja vairāk nekā 4000 klausītāju

Latvijas Nacionālais simfoniskais orķestris (LNSO) sava mākslinieciskā vadītāja un galvenā diriģenta Andŗa Pogas vadībā veiksmīgi uzstājās Rokdanteronas starptautiskajā klaviermūzikas festivālā Francijā un festivālā "Tanē mūzikālās variācijas" Šveicē. Pēc LNSO pārstāvju informācijas, kopumā koncertus noklausījušies vairāk nekā 4000 cilvēku. LNSO dalība šajos festivālos norisinājās Latvijas valsts simtgades starptautiskās kultūras programmas ietvaros. Visu koncertu programmās klausītāji varēja uzzināt par Latvijas valsts simtgadi.

LNSO spēlēja divus Rokdantezonas starptautiskā klaviermūzikas festivāla nobeiguma koncertus. Katru no tiem apmeklēja aptuveni 1800 klausītāju. Publikas ovācijas izpelnījās Antonīna Dvoržāka Astotās simfonijas un Pēterā Čaikovska simfonijas "Manfrēds" atskaņojums, jūsmīga kāju ribināšana sveica jauno franču pianistu Likā Debargu, kuŗš kopā ar LNSO un Andŗi Pogū atskaņoja Čaikovska Pirmo klavierkoncertu, un Debarga vienaudzī – lietuviešu talantu Luku Geņušū, kuŗš spēlēja solo Čaikovska Otrajā klavierkoncertā. Ar aizturētu elpu koncertā 2000 galvu lielā auditorijā noklausījās Ēmila Dārziņa "Melancholisko valsī", kas brīnumskaisti izskanēja siltajā Provansas naktī, cikāžu dziesmu pavadīts. LNSO un Andŗa Pogas sniegumu augstu novērtēja prasīgais festivāla direktors Renē Martēns, kā arī mūzikas aģentūras *Productions Internationales Albert Sarfati* (Parīze, Francija) vadība.

Tautas sapulce pulcē vairākus simtus

Jaunās Konservatīvas partijas (JKP) organizēto "Tautas sapulci" Rātslaukumā 23. augusta vakarā apmeklēja vairāk nekā 400 cilvēku. Sarīkojuma sākumā klātesošie vienotās himnas dziedājumā, pēc kuŗa uz skatuves kāpa JKP līderis Jānis Bordāns. Viņš uzsvēra, ka nedrīkst pieļaut, ka valstī turpinās situācija, kuŗā viss notiek pēc sarunāšanas principa. Politiskais aicinājā klātesošos rīkoties un uzņemties atbildību ne tikai par savu stūrīti, bet valsti kopumā. JKP

pārstāvji norādīja, ka cilvēkiem uz šādiem mītiņiem būtu jāsanāk katru mēnesi, jo tādā veidā veidojoties demokrātiska sabiedrība.

Politiku un kultūras darbinieku teiktajās uzrunās galvenokārt tika pausts nosodījums tā dēvētajiem oligarhiem un pastāvošās varas nespējai ieviest kārtību valstī. Ar deputātes Ingūnas Sudrabas (NSL) ievēlšanu "oligarhu lietas" parlamentārās izmeklēšanas komisijas priekšsēdes amatā politiķi turpina ņirgāties par tautu. Komisijas darba sākums pagaidām ir vien sāpīgs kauns, jo Ingūna Sudraba minēto sarunu kontekstā parādās kā Krievijas prezidentam Vladimiram Putinam vēlama premjera amata kandidāte.

Daudz kritikas bija veltīts arī Valsts prezidentam Raimondam Vējonim. Sanākusi publika uz šo kritiku reaģēja ar ovācijām. Bijusi Rīgas domes deputāte Sarmīte Ēlerte puda aicinājumu atbalstīt arī tādus politiskos spēkus, kas iestājas par partiju finansēšanu tikai no valsts budžeta, tādējādi izvairoties no apšaubāmiem ziedotājiem. Sarīkojumā aktīvi tika reklamēta mājaslapa *nebarooligarchu.com*, kuŗā sakopoti uzņēmumi, kas esot saistīti ar oligarhiem.

JKP norāda, ka 23. augusts tautas atmiņā ir viena no vistraģiskākajām dienām. "Tieši šajā dienā 1939. gadā tika parakstīts noziedzīgais Molotova-Ribentropa pakts. Šī pakta sekas nav likvidētas, tāpēc, ka joprojām "mūsu likteni nosaka citi". Taču latviešu tautas atmiņā šis datums arī ir saistīts ar cerībām, tautas spēku, kas spēj iedvesmot daudzus. Proti, 1989. gadā notika *Baltijas ceļa* akcija. "Mums Molotova-Ribentropa pakta sekas ir jālikvidē pilnībā. Ir jāgāž čekistu un citu padomju sistēmas draugu iniciētā sistēma. Beidzot no tiesas ir jāatjauno princips, ka Latvijas suverēnā vara pieder Latvijas tautai. Tikai tad, kad lēmumus valstī pieņems tautas ievēlētie Saeimas deputāti, ne oligarhi viesnīcu numuriņos vai pirtīs, Satversmes darbību varēs uzskatīt par atjaunotu," akcentēja politiskā spēka pārstāvji.

Nodibina partiju Kustība Par!

26. augustā Rīgā tika nodibināta partija *Kustība Par!*, kas sevi pozicionē kā proeiropisks liberāli centrisks politiskais spēks. Partijas nodibināšanai bija reģistrējušies 298 biedri, no kuŗiem par dibināšanu nobalsoja 274. Neviens nebalsoja "pret" vai "atturas". Politiskā spēka pamatvērtības ir brīvs cilvēks, saliedēta sabiedrība, tiesiska valsts un Eiropas vienotība, un partijas mērķis ir nodrošināt vienādas iespējas visiem Latvijas cilvēkiem modernā, tiesiskā Eiropas valstī, norādīja tās pārstāvji. *Kustība Par!* par saviem uzdevumiem izvirzījusi saliedētas sabiedrības veidošanu, demokrātijas un tiesiskuma nodrošināšanu parlamentārā republikā, kā arī uzņēmējdarbībai labvēlīgas vides radīšanu, lai veicinātu dinamisku un ilgtspējīgu Latvijas attīstību. Starp partijas dibinātājiem ir arī fiziķis Viāčeslavs Kaščejevs un mātēmatīķis Andris Ambainis, kuŗi gan iepriekš puda, ka partijā stāties neplāno.

Situācija kā šķirtā ģimenē...

Krišjānis Kariņš ir stāvējis ārpus *Vienotības* intrigām, centies partijā darboties savu iespēju robežās, strādājis arī tās valdē, bijis gana neatkarīgs un nupat ievēlēts par partijas domes priekšsēdi. Mūsu laikraksta lasītājiem sniedzam populārā politikā pārdomas.

Partijai diemžēl šobrīd nav skaidra redzējuma, piemēram, par to, kā radīsies jaunas darba-

vietas, kā panāksim, ka uzņēmējdarbībā spēles noteikumi visiem ir līdzīgi. Es vēlos, strādājot ar partijas reģionālajām nodaļām, ar ieinteresētajiem cilvēkiem, kuŗi var pat nebūt partijas biedri, bet kuŗiem simpatizē partijas idejas, panākt, lai viņi piedāvā savus priekšlikumus.

Šobrīd Saeimas frakcijā Vienotības biedri ir mazākumā. Tagad daļa no partijas ir izstājušies, bet deputāta mandātu nav nolikuši. Uzskatu, ka šiem cilvēkiem būtu ne tikai jāizstājas no frakcijas, bet arī jānoliek deputāta mandāts, jo vēlētaji par viņiem nobalsoja kā par Vienotības biedriem. Situācija ir kā šķirtā ģimenē, kur ir piespiedu kopdzīve vienā ģuļamistabā. Tas ne pie kā laba neved. Ja būsim sadalīti un saskaldīti, mēs nebūsim spēks.

Vienotība pārstāv eiropiskas vērtības un tos vēlētajus, kuŗi nevēlas iet Krievijas pavadā. Mēs arī esam pret oligarhu radīto sistēmu, kur nauda ripo pa vertikāli uz leju.

Daniels Pavļuts

Jaunajā politiskajā kustībā apvienojušies pieci no partijas *Vienotība* aizgājušie Saeimas deputāti – Ilze Viņķele, Lolita Čigāne, Andrejs Judins, Aleksejs Loskutovs un Ints Dālderis. Partijas *Kustība Par!* valdes priekšsēža amatā ievēlēts bijušais ekonomikas ministrs Daniels Pavļuts, savukārt valdē ievēlēti arī Saeimas deputāti Ilze Viņķele un Ints Dālderis. (Vairāk lasiet S. Benfeldes komentārā 5. lpp.)

Kanadas vadīto spēku mācības Ādažos

25. augustā Ādažu poligonā notika pirmās Kanadas vadītās starptautiskās kaujas grupas lielākās lauka mācības Latvijā. Iedomāto pretinieku lomā stājās Latvijas kaŗavīri. Lai noturētu pozīcijas, kanadiešiem un pārējo sabiedroto kaŗavīriem nācās pamatīgi pasvīst. Sešu valstu kaŗavīri no Kanadas vadītās starptautiskās kaujas grupas Latvijā izvietoti kopš jūnija,

tomēr līdz šim mācības galvenokārt bijušas dažādu komandu procedūru un plānošanas līmenī. Ādažu poligonā kaŗavīri pirmo reizi savas spējas pārbaudīja kā vienots bataljons. Vienlaikus mācības bija pašu kaŗeivju eksāmens, lai saņemtu NATO sertifikātu. Mācību uzdevums kanadiešu vadītajiem spēkiem bija savaldīt un noturēt iedomātā pretinieka uzbrukumu, ko izspēlēja Latvijas kaŗavīri. Aiz savām pozīcijām kaŗeivji bija paslēpuši smago tehniku, kuŗa ik pa laikam izbrauca, lai palīdzētu atvairīt uzbrukumu. "Ļoti spēcīgs! Acīmredzami – viņi labi pazīst šo apkārtni. Viņi prasīgi apgājuši mūsu pozīcijas un likuši mums nopietni pārdomāt mūsu kaujas plānu, lai viņus apturētu. Naktī viņi paveica izcilu darbu, izlūkojot mūsu pozīcijas. Citiem vārdiem sakot, viņi mums ir sagādājuši nopietnu izaicinājumu," norādīja Kanadas armijas majors, kaujas grupas personāla vadītājs Trojs Lefso.

Novēl projekta "Sveika, Latvija!" dalībniekiem saglabāt saikni ar Latviju

SVEIKA, LATVIJA!

Valsts prezidents Raimonds Vējonis un Iveta Vējones kundze Rīgas pili tikās ar projekta "Sveika, Latvija!" dalībniekiem. Latviešu izcelsmes skolēni no ASV, Kanadas un Austrālijas divas nedēļas uzturējās Latvijā, apmeklējot Rīgu un vairākas citas pilsētas un novadus.

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

Valsts prezidents, uzrunājot projekta dalībniekus, uzsvēra, ka viņiem bija lieliska iespēja iepazīt Latvijas dabu, kultūru un vēsturi, kā arī tikties ar spilgtām personībām. "Jūsu acis redzēja Latviju, ausis dzirdēja latviešu valodu un sirdis sajuta Latvijas cilvēku draudzību un atvērtību. Šie iespaidi papildinās tās zināšanas par Latviju, ko esat guvuši, apmeklējot svētdienas skolas, lasot grāmatas, meklējot informāciju tīmeklī un klausoties vecāku un vecvecāku stāstos," teica Raimonds Vējonis, novēlot projekta dalībniekiem nezaudēt saikni ar Latviju un atgriezties šeit mācību vai darba gaitās. Valsts prezidents arī pateicās Krāslavas ģimnazijas un Aizputes novada Kalvenes pamatskolas audzēkņiem, kuri projekta ietvaros pie sevis uzņēma ārzemju latviešu bērnus.

Politiski represēto salidojums Ikšķilē

Latvijas politiski represēto personu ikgadējais salidojums notika 26. augustā Ikšķiles estrādē. 19. salidojumu organizēja LPRA ar Ikšķiles novada domes atbalstu. Sarīkojums sākās ar svinīgo daļu jeb karoga ienešanu, himnu un kļūsumu brīdi.

Uzrunas teica Valsts prezidents Raimonds Vējonis, politiski represēto apvienības vadības, Ikšķiles novada pašvaldības vadības pārstāvji un viesi. Koncertā uzstājās Latvijas Nacionālā teātra aktieru ansamblis *Drama*. Vēlāk mūzikālo priekšnesumu sniedza grupa *Rumbas kvartets*.

No Valsts prezidenta Raimonda Vējoņa uzrunas salidojuma dalībniekiem:

"Šeit Ikšķilē, atceroties pārdzīvoto, mēs vienlaikus dalāmies pārdomās par to, kā šodien attīstās mūsu valsts. Jums tas ir īpaši svarīgi, jo saņinis par brīvu Latviju jums palīdzēja izturēt vistumsākajos ieslodzījuma gados. No jums – represijās cietušajiem tautiešiem – jaunākās paaudzes guva iedvesmu un drosmi, lai atkal izcīnītu neatkarību. Tādēļ šodien ir jāvaicā, vai brīvā Latvija atbilst visaugstākajiem ideāliem? Vai tā ir pretstats tai patvaļai un bezatbildībai, kas šeit valdīja komunistu laikos? Ir ļoti svarīgi, lai iedzīvotāji redzētu, ka politiķi jūtas atbildīgi savas tautas priekšā. Gara jos okupācijas gados bija ierasts, ka ietekme un materiālie labumi tiek sadalīti šaurā lokā prom no ļaužu acīm. Šodien mums vairs nav pieņemama toreizējā prakse, un mēs sagaidām, ka amatpersonas skaidros savus lēmumus un atbildēs par to, ko ir teikuši vai darījuši. Latvijas tauta ir pietiekami daudz pārcietusi, lai novērtētu, cik svarīgs ir tiesiskums un likuma

vara. Mēs visi gribam, lai tiktu spriesta taisnīga tiesa. Tiesiskā Latvijā cilvēkus nedrīkst sodīt vai publiski pazemot bez tiesas un izmeklēšanas tikai tāpēc, ka tas kādam ir izdevīgi. Tikai tad, ja Latvijā tiks ievēroti tiesiskuma un politiskās atbildības principi, mūsu valsts būs pietiekami spēcīga, lai spētu sevi aizsargāt briesmu brīdī."

Apstiprina Skanstes tramvaja līnijas projektu

Eiropas Komisija (EK) apstiprinājusi Rīgas tramvaju infrastruktūras attīstības projektu, kuŗa laikā par 97,4 miljoniem eiro plānots izbūvēt 3,5 kilometrus gaŗo Skanstes tramvaja līniju, informēja SIA *Rīgas satiksme* pārstāvis Viktors Zaķis. Projekta laikā ir plānota 3,6 km gaŗas jaunas tramvaja līnijas izbūve pa maršrutu Pērnavas iela – Senču iela – Zirņu iela – Skanstes iela – Sporta iela, kā arī esošās 5. un 9. tramvaja maršrutu infrastruktūras rekonstrukcija apmēram trīs kilometru gaŗumā līdz pilsētas centram.

Diriģents Andris Nelsons pārsteidz ar trompetes spēli
Pasaulē pazīstamais latviešu diriģents, divkārtējs *Grammy* balvas laureāts Andris Nelsons nesēn pārsteidzis klausītājus Tanglevudas mūzikas festivālā (*Tanglewood Music Festival*, ASV), uzstājoties nevis kā diriģents, bet priecējot ar trompetes spēli. Diriģenta oficiālajā *Facebook* blogā publicēts video, kuŗā Nelsons atskaņo skaņdarbu *Malice Toward None* no filmas *Lincolns*, klātesot pašam skaņdarba autoram Džonam Viljamsam (*John Williams*). Kopā ar Nelsonu koncertā uzstājās Bostonas popmūzikas orķestris (*Boston Pops Orchestra*).

"Tas bija izcils vakars, esmu ļoti pateicīgs orķestrim un brīnišķīgai publikai," savā *Facebook* profilā rakstīja Andris Nelsons. Kā zināms, starptautiski augstu novērtētais un pieprasītais latviešu diriģents savu mūziķa karjēru sācis kā Latvijas Nacionālās operas orķestra trompetists. Šobrīd Nelsons ir Bostonas simfoniskā orķestra un kopš 2017./2018. sezonas arī Leipciģas *Gewandhaus* orķestra galvenais diriģents.

Rīgā savu Eiropas turneju atklā dirģents Teodors Kurentzis

Latvijas Nacionālajā operā 23. oktobrī uzstāsies pazīstamais grieķu izcelsmes krievu diriģents Teodors Kurentzis (*Teodor Currentzis*), kuŗš ar koncertu Rīgā uzsāks savu Eiropas turneju.

Kā uzsvēra koncerta rīkotāji, Teodors Kurentzis vairāk līdzinās rokzvaigznei nekā klasiskās mūzikas diriģentam. Grieķijas Nacionālās konservātorijas un Sankt-

pēterburgas Konservātorijas absolventam ir izdevies kļūt par vēl nebijušu parādību uz pasaules skatuves. Viņš šogad atklāja prestižo Zalcburgas festivālu. Kurentza vadībā orķestris un koris *MusicAeterna* izpildīja Mocarta "Rekviēmu" un operu "Tita žēlsirdība", izpelnoties vētrainu skatītāju sajūsmu. Teodors Kurentzis un viņa vadītie orķestrī vairākkārt tikuši nominēti *Grammy* balvai, bet 2017. gadā diriģents un *MusicAeterna* kļuva par BBC *Music Magazine Opera Award* prēmijas laureātiem, pateicoties Mocarta operas "Dons Žuans" ierakstam. 2016. gadā Kurentzis ieguva savu trešo *ECHO Klassik* balvu.

Brīvdabas muzejam dāvina vērtīgu Ķīnas vāzi

Jostas un ceļa foruma "Starp-tautiskā sadarbība un kultūras mantojuma apmaiņa" laikā Latvijas Etnografiskais brīvdabas muzejs saņēma dāvinājumā vērtīgu vāzi. Forums šonedēļ norisinājās Ķīnas galvaspilsētā Pekinā, un to atklāja Valsts padomes Ķīnas ārlietu ministrijas direktora vietnieks un Ķīnas ārvalstu apmaiņas asociācijas viceprezidents Tans Tiansings.

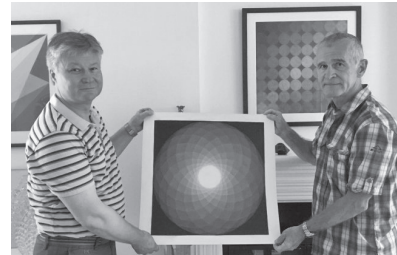
Šogad darinātā *Cloisonné* emaljas vāze – "Josta un ceļš, kas savieno pasauli" – ir veidota no bronzas un īpaši *cloisonné* emaljas tehnikā. Greznā vāze ir radīta, balstoties uz "Ziloņa ausu" vāzes paraugu, kas šobrīd atrodas Pils muzejā Pekinā. Vāzes autori ir meistars ar vairāk nekā 50 gadu pieredzi emaljēto vāžu veidošanā Mi Džen-sjuns un vairākus starptautiskus apbalvojumus saņēmušais dizainers Vans Džjafei. Vāzes ideja iemieso zīda ceļa garu – miers un sadarbība, atklātība un iekļaušanās, zināšanu apmaiņa un izzīņa, savstarpējs izdevīgums un ieguvumi. Forumā mērķis bija diskutēt par teoriju un praksi tautas mākslas aizsardzībā un kultūras mantojuma saglabāšanā, kā arī veicināt sadarbību starp valstīm, kas iesaistītas "Jostas un ceļa" ierosmē. Forumu organizēja Ķīnas Nacionālā mākslas un amatniecības apvienība un Ji Nan Universitāte, saņemot atbalstu no Starptautiskās tautas mākslas organizācijas (IOV) un Ķīnas ārvalstu apmaiņas asociācijas. Dalībai forumā tika aicināti pārstāvji no 10 dažādām pasaules valstīm. Latvijas Etnografisko brīvdabas muzeju forumā pārstāvēja muzeja direktores vietniece Kristīne Kūla

VĒSTNICĪBU ZIŅAS

DĀNIJA. 23. augustā vēstniecība rīkoja pieņemšanu par godu biedrības Dānija – Latvija dibināšanas 25. gadadienai. Vēstnieks Kaspars Ozoliņš apsveikuma uzrunā novērtēja biedrības ilggadējo un intensīvo sadarbību ar tās sadarbības partneriem uzņēmēju, biedrību, pilsoņu un pašvaldību līmenī visos Latvijas novados. Vēstnieks pateicās biedrībai un tās ilggadējai vadītājai Kirstenai Gjeldbekai (*Kirsten Gjeldbæk*) par sadarbošanos ar vēstniecību Dānijās sabiedrības informēšanā par Latviju. Pieņemšanā biedrības locekļus ar uzrunām sveica arī bijušais Dānijas ārlietu ministrs Uffe Ellemans Jensens (*Uffe Ellemann Jensen*), Dānijas vēstnieks Latvijā Hanss Brasks (*Hans Brask*), biedrības *Norden* valdes locekle Suzanne Prip Madsena (*Susanne Prip Madsen*), Latviešu – dāņu biedrības vadītāja Katrīne Povidiša-Delefosse un Dānijas-Igaunijas draudzības biedrības vadītāja. Pieņemšanā mūzikālu priekšnesumu sniedza Kopenhāģenas latviešu koris *In Corde Meo*, kā arī saksofonists Roberts Martinovskis un ģitārists Edgars Rugājs. Biedrībā Dānija – Latvija 1992. gada 23. augustā apvienojās dāņi, kuŗiem radās dzīva interese par Latviju pēc tās neatkarības atjaunošanas, kā arī vēlme veicināt kontaktus starp abu valstu iedzīvotājiem. 25 gadu darbības laikā biedrība Dānija – Latvija nodarbojās ar kontaktu veidošanu starp Dānijas pašvaldībām, draudzēm, nevalsts organizācijām, uzņēmumiem un Latvijas partneriem

UZBEKISTĀMA. 25. augustā Latvijas ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks Uzbekistānas Republikā Mihails Popkovs tikās ar Uzbekistānas ārlietu ministru Abdulazizu Kamilovu un iesniedza akreditācijas vēstuļu kopijas. Tikšanās laikā ar ministru vēstnieks pārrunāja abu valstu divpusējo attiecību pozitīvo attīstību, politiskās, ekonomiskās un kultūras jomas sadarbības perspektīvas. Sarunā vēstnieks uzsvēra, ka Uzbekistāna Latvijai ir nozīmīgs sadarbības partneris Centrālāzijas reģionā. Latvijai ir ieinteresēta tālākajā attiecību attīstīšanā un stiprināšanā ekonomikas, savstarpējās tirdzniecības, izglītības, transporta un tranzīta sfērās. Kā īpaši nozīmīga sadarbības joma tika minēta aktīvā Latvijas iesaiste ES projektu Centrālāzijā īstenošanā tādās jomās kā robežu pārvaldība, valsts pārvaldes reforma, lauksaimniecības eksportspējas veicināšana, e-pārvalde, vide un zaļās tehnoloģijas.

un Etnografijas nodaļas vadītāja *Dr. hist.* Aija Jansone, kuŗa uzstājās ar referātu "Amatniecības un tautas mākslas aizsardzība un attīstība Latvijā". Muzeja pārstāvji foruma organizātoriem dāvāja Tautas lietišķās mākslas studijas *Rota* audējas Aijas Krūmiņas 2016. gadā darinātu segu. Šņoru-skalu tehnikā darinātā sega ir radīta pēc Latgales kultūrvēsturiskā apgabala tradīcijām un tās oriģinālu ir veidojusi Indras aušanas darbnīca Krāslavas novadā.

Žaņa Valdheima gleznas dāvinājums Latvijas vēstniecībai Otavā

Latvijas vēstniecība Kanadā, Otavā, izsaka pateicību montrealietim Īvam Žansonam (*Yves Jeanson*) par mūsu tautieša Žaņa Valdheima (1909-1993) lieliskā darba Nr. 588 dāvinājumu Latvijas vēstniecībai Otavā. Žanis Valdheims, kā vairums Kanadas latviešu, šeit rada drošu patvērumu pēc noziedzīgā Otrā pasaules kara. Viņš dzīvoja un savu oriģinālo, spilgto, rūpīgi izskaitļoto, kā arī perfektu izstrādāto mākslu radīja Montrealā, Kvebekā. Esam patiesi gandarīti, ka apjomīga Žaņa Valdheima darbu izlase, ar mūsu gādību un sadarbībā ar kolēģām Vašingtonā, ir jau nogādāta Rīgā, lai nākamgad, Latvijas Republikas simtgades jubilejā, tiktu izstādīta plašākai apskatei. Rīgā nogādāts arī mākslinieka arhīvs, kas lieti noderēs pētniekiem.

Īvs Žansons ir mūsu tautieša Žaņa Valdheima mākslas darbu gādīgs glabātājs. Īva entuziasms un pacietība ir apbrīnas vērtā.

Laikmetīgā cirka un ielu mākslas festivāls Re Rīga!

No 23. līdz 25. augustam ar ieskaņas izrādēm jau 19. un 20. augustā Rīgas svētkos un Piena svētkos tika aizvadīts piektais laikmetīgā cirka un ielu mākslas festivāls *Re Rīga!*, kur pāris dienu laikā skatītājiem bija iespēja redzēt māksliniekus no ASV, Somijas, Dānijas, Francijas, Zviedrijas un Igaunijas.

Šī gada jaunums – katrai izrādei, kas notika koncertzālē *Palladium*, sekoja sarunas ar izrādes māksliniekiem, kuŗu laikā skatītāji uzdeva daudz jautājumu gan par pašiem māksliniekiem, gan izrādi. Visas sarunas bija iespējams vērot tiešraidē. Mākslinieki novādīja arī kopumā 35 stundas gaŗas meistarklases jomu profesionāļiem, daloties ar savām zināšanām un pieredzi. Katru vakaru pilsētvidē Vecrīgā lieli un mazi skatītāji ar prieku un smieklīgu vēroja Somijas dueta *Kate & Pasi* oriģinālo un humora pilno ielas izrādi visai ģimenei „Attiecības”.

Daudzveidīgs cirks teātri, koncertzālē un pilsētvidē, ovācijas un prieks, aizraujošas sarunas pēc izrādēm, uzmanība Baltijas māksliniekiem, vērtīgas meistarklases – tā aizvadīts piektais laikmetīgā cirka un ielu mākslas festivāls *Re Rīga!*.

Festivāla mākslinieciskais direktors Mārtiņš Ķibers: "Skatītājiem šogad festivālā piedāvājam ļoti daudzveidīgu cirku, un to viņi arī novērtēja. Man ir patīams prieks, ka viesmākslinieki pēc izrādēm slavēja festivāla publiku – šeit bijis īpaši labs kontakts ar skatītājiem, un Rīga ir vieta, kur viņi vēlas atgriezties atkal." Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS GORDONS

Šā gada 24. augustā – nākamajā dienā pēc Molotova-Ribentropa pakta 78. gadskārtas – Latvijas Okupācijas muzeja telpās tika atklāta izstāde “Besarabieši Gulagā”. Šo izstādi organizēja Moldovas Republikas vēstniecība Latvijā, un tā veltīta, kā teikts izstādes prospektā, “stalinisko deportāciju upužu piemiņai”.

Tē prasās izziņa: Besarabija ir, var teikt, vēsturisks novads starp divām upēm – Prutu un Dņestru, kas no 1918. līdz 1940. gadam atradās Rumānijas sastāvā. Ši novada iedzīvotāju vairākums bija moldāvi, kuŗi, “starp mums runājot”, ir identiski rumāņiem, un tas attiecas arī uz viņu valodu. Pirms holokausta Besarabijā

mita arī visai prāva manu tautiešu kopiena.

Starp citu, izstādes prospektā teikts: “1941. gada jūnijā no Besarabijas tika deportētas 3470 “pretpadomju elementu” ģimenes (22 648 personas).”

Atgādināsim, ka uz Molotova-Ribentropa slepeno protokolu pamata Padomju Savienība 1940. gada jūnijā okupēja tiklab Baltijas valstis, kā arī atņēma Rumānijai Besarabiju un – “pie reizes”, negaidīti – Bukovinas novada ziemeļu daļas teritoriju, kur mita daudz ukraiņi. Un deportācijas no turienes notika 1941. gada jūnijā vidū – faktiski gandrīz vienlaikus ar Baltijas valstīm. Tad sākās, kā mēdza teikt latviešu

trimdinieki, “Golgātas ceļš”.

Ne tikai Besarabijā tai jūnijā dienā deportācijas skāra ne tikai rumāņu, resp. moldāvu eliti, nacionāli apzinīgo inteliģenci, bet arī jūdu kopienas locekļus – aktīvos cionistus, rabinus, turīgākos uzņēmējus un viņu ģimenes. Tai pašā dienā deportēti tika arī “sociāli bīstamie elementi” no Bukovinas, īpaši no tās galvaspilsētas – Černovciem, kas pirms Pirmā pasaules kara bija viena no Austroungārijas imperijas “pērlēm” un saucās “Czernowitz”.

Un šai sakarā, manuprāt, ievēribu pelnītu divas gramatas.

Viena 1996. gadā iznāca Vācijā, Konstancā, *Hartung-Gorre* apgādā, un tās nosaukums ir *Dennoch*

Izstāde un divas grāmatas: deportēto brālība Sibīrijā

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

Mensch geblieben (Tomēr palikām cilvēki), un to sarakstīja 1923. gadā dzimusi Margita Bartfeldere. Otrā 1995. gadā iznāca Rīgā, apgādā *Preses nams*, tās nosaukums ir “Brokastis pusnaktī”, un to sarakstīja 1923. gadā dzimušais Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris nelaiķis Valentīns Jakobsons, kuŗš tāpat kā es mācījās Franču licejā un vecumdienās bija Astrides Ivaskas dzīvesbiedrs.

Nepazīdami cits citu, Margita Bartfeldere-Fellere no Černovciem un Valentīns Jakobsons no Rīgas, kuŗus deportēja vienlaikus, Sibīrijā nokļuva purvainajā Vasjuganas upes ielejā.

Apstākļi bija drausmīgi, un tā sagādījās, ka Margita deportēto

vidū sastapa daudzus latviešus un Valentīns – daudzus žīdus no Černovciem. Un abi autori ar sirsniņu apraksta citas etniskas izcelsmes deportētos.

Margitas brālis Sibīrijā apprecēja latvieti, un Valentīns vēltījās vienu no savas grāmatas nodaļām Evraimam (tā tekstā) Blūmam, kuŗš Černovcos bija zvērināts advokāts un pilsētas domes loceklis. Viņi kļuva ļoti draugi “Narimas dūksnainajā mūža mežā”.

Arī Besarabijas gadījumā liktenis saveida kopā dažādas tautības ticības, uzskatu cilvēkus, un šis kopīgais stalinisma upužu liktenis tiem palīdzēja pārvarēt varbūtējus aizspriedumus.

SALLIJA BENFELDE

Jauna partija – jauna cerība Latvijā

Sestdien, 26. augustā, Rīgā no 298 dibinātājiem, ar 274 nobalsojot “par”, tika nodibināta politiskā partija “Kustība PAR!”. Par partijas valdes priekšsēdi dibinātāju kopsapulce ievēlēja Danielu Pavļutu.

Daniels Pavļuts, uzrunājot klātesošos, uzsvēra: “Es zinu, cik daudziem no mums šodien nācās pārvarēt šaubas, lai nodibinātu politisku partiju. Būt “par”, uzņemties atbildību un rīkoties, ir grūta izvēle. Mēs visi šodien esam uzņēmušies atbildību par savu valsti. Paldies, ka esat nolēmuši turpmāk nesēdēt malā!” Pavļuts pauda pārliecību, ka mēs varam izcili pārvaldīt savu valsti: “Pārvarot šķirtnes, mēs varam radīt valsti, kuŗa ir iespēja visiem. Ne tikai individuāli, bet arī kopā mēs varam būt izcili.”

Kas šobrīd ir zināms par tikko tapušo partiju?

Kā zināms, kopš 26. jūlija manifestam “Mēs esam PAR!” pievienojušies vairāk nekā 600 Latvijas pilsoņu. Manifestam joprojām var pievienoties mājaslapā *MesPar.LV*. Tajā lasāmi arī visu parakstītāju vārdi, un katrs var sev “pielaikt” kustības vērtības un politiskos uzskatus. Jāpiebilst, ka manifestu parakstīja daudzi sabiedrībā zināmi un ievērojami cilvēki, arī zinātnieki ar starptautisku vārdu – piemēram, matemātiķis un kvantu fiziķis Andris Ambainis, kvantu fiziķis Vjačeslavs Kaščejevs, ārsti, mūziķi, uzņēmēji, skolotāji un vēl daudzu profesiju pārstāvji.

Kustības PAR! valdē uz diviem gadiem ievēlēja deviņus cilvēkus:

Mariju Golubevu, Evitu Gošu, Ilzi Viņķeli, Kasparu Briškenu, Intu Dālderu, Oskaru Kaulēnu,

Mārtiņu Staķi, Danielu Pavļutu un Anduli Židkovu.

Savukārt *Kustības PAR!* Pārskata padomē, kas apvienos revīzijas un ētikas komisijas funkcijas, ievēlēja: Ilzi Kurmi, Vitu Andu Tēraudu, Māri Puriņu, Pēteri Pūrīti un Pēteri Viņķeli.

Mārtiņš Staķis, dibināšanas sapulces organizators skaidroja, ka dibināšanas sapulce ir nozīmīgs notikums ne tikai tāpēc, ka ar domubiedru palīdzību tika nodibināts jauns politisks un sabiedrīss spēks, balsošanā tika izmantota inovatīva elektroniskā balsošanas sistēma. Turklāt partijas dibināšanas kongress bija ģimenēm draudzīgs, jo daudzi cilvēki bija ieradušies ar bērniem, kuŗiem bija iespēja interesanti pavadīt laiku ar zinātkāres centra ZINOO pārstāvjiem.

Ja par partijas galvenajām nostādņēm, tad politiskā partija *Kustība PAR!* ir proeiropiska liberāli centriska partija, kas piedalīsies Saeimas vēlēšanās 2018. gadā. Tās pamatvērtības ir brīvs cilvēks, saliedēta sabiedrība, tiesiska valsts, Eiropas vienotība. Partijas mērķis ir nodrošināt vienādas iespējas visiem Latvijas cilvēkiem modernā, tiesiskā Eiropas valstī.

Vai partijai ir nākotnes izredzes?

Lai gan daudzi pašmāju politikas darboņi ilgus gadus ir centušies padarīt jēdzienu “liberalisms” gandrīz vai par nāves grēku, bet demokrātiju par kaut ko tādu, kas jāpiemēro īpašām vajadzībām, Latvijā liberālu partiju niša līdz šim ir bijusi tukša. Skaidri saprotama eiropiska virzība līdz šim bijusi *Vienotībai*, jo pārējās partijās, gan piesaucot demokrātiskās vērtības, vairāk gā-

jušas konservatīvā virzienā, brīžam pat ar tādu kā sektantisku pieskaņu. Sak, Eiropa un pasaule ir kas viens, bet mēs esam īpaši, mums vajag īpašo demokrātiju un tamlīdzīgi, kas ļoti atgādina Krievijas nostāju. Vienīgā atšķirība, ka Krievija runā par krievu īpašajām vajadzībām un tiesībām, bet pašmāju darboņi – par latviešu īpašajām tiesībām un vajadzībām.

Tikko dibinātajā partijā lielāko tiesu ir cilvēki, kuŗi līdz šim politikā nav darbojušies, kuŗi ir apliecinājuši un atraduši sevi savā darbā, un politika viņiem nav vajadzīga kā biznesa veids, kuŗā tikt pie naudas, mantas un varas. Citiem vārdiem sakot, šiem cilvēkiem valsts nav slaukama kaza, bet viņiem tā tiešām rūp. No vienas puses, tas vieš cerības, ka politikā var ienākt citi cilvēki, cita paaudze, kuŗiem daudz skandinātās demokrātijas vērtības nav tikai tukša skaņa. No otras puses, partijā ir arī cilvēki ar garu politisko vēsturi, kas gan var palīdzēt jaunpienācējiem politikā, gan arī tos gremdēt, mēģinot padarīt partiju par praktiskās, ciniskās politikas spēlētājiem. Un runa, manuprāt, ir ne jau par bijušo Zatlera Konservatīvās partijas biedru Danielu Pavļutu.

Partijas valdē ir ievēlēta arī bijusī *Vienotības* politiķe Ilze Viņķele, bet viņas dzīvesbiedra brālis Pēteris Viņķelis ir ievēlēts Pārskata padomē. Turklāt padomē ir ievēlēts arī viens no uzticamākajiem Ilzes Viņķeles dzīvesbiedra Jura Viņķeļa atbalstītājiem, gribētos teikt – rokaspuišiem – Māris Puriņš. Jāpiebilst, ka Juris Viņķelis vairs nav

aktīvajā politikā, kopš viņu pirms četriem gadiem vairs neievēlēja Rīgas domē, bet domubiedrus, kuŗi turpina aktīvi darboties, viņš nav zaudējis.

Kādēļ ir baža par Viņķeļu ģimenes ienākšanu tikko dibinātajā partijā? Izglītoti, ar pieredzi politikā un amatos, šie cilvēki, protams, labi pārzina vēlētajiem neredzamo politikas virtuvi. Turklāt gan Ilze Viņķele, gan Pēteris Viņķelis runā pareizos tekstus un viņiem grūti pārnest kaut kādas šaubīgas vai aplamas idejas. Ilze Viņķele savulaik bija *Tēzemei un Brīvībai/LNNK*, tad, paņemot līdzīgu grupu apvienības biedru, piedalījās partijas *Pilsoniskā savienība* dibināšanā, kļuva par tās valdes locekli. Kad dienaskārtībā parādījās jautājums par partiju apvienošanu, veidojot *Vienotību*, Viņķele aģitēja *Pilsoniskās savienības* biedrus par apvienošanu, dažkārt izmantojot savdabīgas metodes. Pēc *Vienotības* izveidošanās Viņķele no tās saraksta tika ievēlēta Saeimā, tika ievēlēta arī Saeimas ārkārtas vēlēšanās, kļuva par labklājības ministri un kādu laiku valdības sēdēs aizvietoja Ministru prezidentu Valdi Dombrovski, kad viņš bija ārvalstu vizītēs. Tad politikas augšupeja aprāvās, kaut gan arī 12. Saeimas vēlēšanās viņa no *Vienotības* saraksta Saeimā tika ievēlēta, bet aizvien vairāk bija jūtams, ka viņas stabilās pozīcijas pamazām zūd un runas par viņu kā nākamā premjēri pieklusa. Drīz vien Viņķele kopā ar grupiņu domubiedru kļuva par partijas iekšējo opozīciju, tika pat skatīts jautājums par viņas izslēgšanu no partijas, bet runas par to, ka deputāte meklē

iespēju veidot jaunu partiju vai piedalīties kādas topošas partijas veidošanā, nerimās, līdz šogad politikē kopā ar četriem domubiedriem izstājās no partijas. Tagad Ilze Viņķele ir ievēlēta jaunās partijas valdē. Viedokļi par to, kāpēc politikē sākumā partijās ir ieredzēta un virzās pa karjeras kāpnēm augšup, bet pēc tam meklē citu partiju, kā bonusu līdzīgu paņemot iepriekšējās partijas biedru grupu, atšķiras. Vieni uzskata, ka politikē traucē raksturs, otri teic, ka viņai galvenais ir vara un ietekme, tādēļ agri vai vēlu politisko intrigu dēļ no partijas nākas aiziet. Lai kā nu tur arī būtu, Viņķele un viņas ģimenes pārstāvji un domubiedri jaunajai partijai *Kustība PAR!* var kļūt gan par labu palīgu, gan par gremdētāju, padarot to līdzīgu daudzām citām partijām, kuŗas patiesībā ir interešu grupas, ne partijas. Jāpiebilst, ka arī Pēteris Viņķelis ir bijis ne vienā vien partijā, no *Vienotības* saraksta ir bijis ievēlēts Rīgas domē, bet mandātu nolīcis, un ir Eiroparlamenta deputātes Sandras Kalnietes padomnieks.

Protams, gan jau jaunajā partijā ir iestājies arī kāds karjērists un aprēķinātājs, jo nav iespējams, ka tādi cilvēki vairs nemeklē sev izdevību tikt pie kāda labuma, izmantojot politiku. Partijas nostādnes un jaunās paaudzes cilvēki ar citu domāšanu un vērtībām vieš cerību, ka Latvijas politikā var kaut kas mainīties uz labo pusi. Vai partija spēs tikt galā ar visiem gaidāmajiem šķēršļiem, apmelojumus un dažu biedru ambīcijas ieskaitot, rādīs laiks.

MĀRIS BRANCIS

Biruta Baumanē: laicīgajā saredz mūžīgo

11. augustā Latvijas Nacionālajā mākslas muzeja 4. stāva izstāžu zālē atklāja izstādi ar ļoti ierastu, bieži izmantotu nosaukumu – “Biruta Baumanē (1922 – 2017). Glezniecība”. Vairāk tieši šajā pierastībā slēpjas viss noslēpums?

Kā esam ziņojuši, gleznotāja Biruta Baumanē, tuvojoties 95. dzimšanas dienai, šī gada 21. janvārī aizgāja mūžībā. Māksliniece savā dzīvē laikā visu centās noteikt, kā tam vai citam atgadījumam jānotiek. Arī šo izstādi viņa pati sarīkoja, tas ir, uzrakstīja, kādas gleznas izstādē izliekamas un arī to, kā tām jāklūst par muzeja īpašumu, papildinot mākslinieces gleznu kolekciju šajā nozīmīgajā nacionālajā mākslas krātuvē.

Pirms vairākiem gadiem Latvijā izplatījās ziņa, ka lielāko tiesu muzejos glabājas ne paši oriģināli, kas tika pirkti, bet gan šo darbu pašas mākslinieces atkārtotas kopijas. Tas attiecas arī uz dāvanām draugiem un paziņām. Uzzinot šo faktu, dažs labs kolekcionārs bija pat gatavs iesūdzēt gleznotāju tiesā par krāpniecību. Diemžēl vai paldies Dievam līdz reālai rīcībai šī lieta nenonāca. Iespējams, ka uzvarētāju nebūtu – kurš būs tas soģis un tas arbitrs, kas noteiks, kurš no gleznām ir labāka – oriģināls vai autora paša kopija. Arī Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā blakus oriģināliem glabājas Birutas Baumanes gleznu autorreplikas.

Protams, būtu gan interesanti vienkopus redzēt oriģinālus un mākslinieces atkārtojumus, salīdzināt un pašam pārlicināties, cik tie tuvi viens otram. Droši vien šādu izstādi neviens neuzņemties sarīkot, apsūdzot vai attaisnojot godājamo gleznotāju.

No citas puses raugoties – Biruta Baumanē acīmredzami tik daudz gleznās ielika sevi, savas domas, izjūtas, ka nespēja no tām šķirties, atdot tās prom, kaut arī tas būtu muzejs, kas mākslu glabā mūžībai. Tas būtu kā no sevis noplēst miesu un pasviest, tā sakot, sunīem. Krājot darbnīcā gleznas, māksliniece turēja savā tuvumā savu dzīvi, savus slēptos sapņus, ilgas, kaislības, laimīgos un drāmatiskos mirkļus. Jebkurā veida mākslinieki ir izteikti egoisti, viņi pasauli redz caur sevi, viņu pasaules viduci ir viņš pats un neviens cits, pat ne bērni, sievas, mīļākie. Tie tāpat atspoguļo viņus, arī bērnos, sievietes vai mīļākajos viņi saredz sevi pašus. Kā noprotams, Biruta Baumanē bija ar izteikti spēcīgu Ego, kam ļāva izpausties ļoti bieži, vairāk pat ik brīdī. Uzskatīdama, ka neviens nespēj par viņu rakstīt tik labi, kā viņa vēlas, māksliniece ķērās pie spalvas, un klajā pie lasītāja nāca divas mākslinieces grāmatas, atklātas grēksūdzes. Kad tika iespiests milzīgs albums par viņas daiļradi, neapmierinātā gleznotāja

Birutas Baumanes meita Laine Kainaize // Foto: Māris Brancis

pati ķērās pie albuma sagatavošanas, un dienas gaismu ieraudzīja vēl viens krāšņs gleznu apkopojums, tikai viņas versijā.

Bet tagad Latvijas Nacionālais mākslas muzejs ieguvus 26 Birutas Baumanes gleznas, kuŗas māksliniece pati uzskatījusi par īpašām, nozīmīgām, saglabāšanas vērtām, viņu raksturojošām. Kādus darbus tad viņa atzinusi par cienīgām saglabāt mūžībai?

“Pašportrets naktī” (1965), “Lauku mūzikants” (1968), triptihs, kuŗā ietilpst trīs dažādos laikos

gleznoti darbi “Bērniņa” (1983), “Karuselis” (1981) un “Dzīres beigūšs” (1978), kā arī “Saimnieces” un “Sievās” no cikla “Kāzas Latgalē” (abas 1967), “Uz ielas Ventspilī” (1982) un citas gleznas. Biruta Baumanē gleznoja tik ilgi, cik spēja nostāvēt kājās un noturēt rokās otu, taču ar pilnām tiesībām var apgalvot, ka reiz viņas rokraksts izveidojās, un tas jau notika studiju laikā, kad nostiprinājās viņas temu un izteiksmes loks, krāsu izvēle, sižeti, kompozīcija un zīmējums nemainījās. Viņa palika

uzticīga sev, savam skatījumam, nekad nepadodamās lētas popularitātes, slavas vai naudas vilinājumiem. Biruta Baumanē nenodeva savu talantu, palikdama godīga jebkuŗā situācijā.

Būdama ļoti emocionāla sieviete, gleznotāja nekad nekļuva sentimentāli salkana. Drīzāk dažbrīd šķita, ka šo darbu autors ir vīrietis, tik racionāli skaidrs ir uzstādījums, kompozīcija, sižets un gleznojums. Protams, vienmēr sižetu izvēle ir emocionāli jutīga, izteikti personiska, šajā gadījumā izteikti sievišķīga, taču Birutas Baumanes gleznas izceļas ar to, ka tajās katreiz ir jaušams drāmatisms. Viņa it kā aiz krāsainības, prieka, liksmības tālākos plānos saredz arī traģisko, aiz košajām krāsām melno toni. Manuprāt, Biruta Baumanē ne vienmēr zināja, cik dziļi viņa tveŗ pasauli – laicīgajā saredz mūžīgo, dzīvē intuitīvi pamana nāves, iznīcības tuvumu.

Ar šiem testamentā novēlētājiem darbiem tagad muzeja kolekcijā ir 84 mākslinieces gleznas. Latvijas Nacionālā mākslas muzeja direktore Māra Lāce izstādes atklāšanā apsolīja, ka 2022. gadā tiks sarīkota Birutas Baumanes simt gadu jubilejai veltīta skate, kas būs jauns skatījums uz gleznotājas daiļradi – to jau veidos bez viņas autoritātīvās gribas un norādījumiem.

Diasporas skolu skolotāju pilnveides kursi

Piedalījās skolotāji no visdažādākajām valstīm

MĀRA PRIEDKALNE (Laikraksts *Latvietis*)

Diasporas nedēļas nogales skolu skolotāju pilnveides kursus, kas notika 2017. gada 25. – 27. jūlijā Cēsīs, *Ratniekos*, organizēja Latviešu valodas aģentūra (LVA), kas ir Izglītības un zinātnes ministrijas pārraudzībā esoša tiešā pārvaldes iestāde. Viena no LVA funkcijām ir sniegt atbalstu latviešu diasporai ārvalstīs latviešu valodas apguvē un valodas saglabāšanā.

Skolotāji uz kursiem bija sabraukuši no visdažādākajām valstīm, tajā skaitā arī no tādām valstīm, kuŗas ne vienmēr nāk prātā, domājot par diasporas latviešu skolīņām, piemēram, no Luksemburgas, Grieķijas, Spānijas, Itālijas un no Krievijas.

Atklāšanas uzrunās Cēsu pili piedalījās prof. Jānis Valdmanis (LVA direktors), Daina Grosa (PBLA Izglītības padomes izpilddirektore v.i.) un Kristaps Grasis (ELA prezidija priekšsēdis), kuŗš savā laikā arī mācījies Annas Zie-

dares Vasaras vidusskolā un savā uzrunā pieminēja, ka liels pamudinājums jaunībā braukt uz diasporas nometnēm bijis satikt latviešu meitenes. Kristaps Grasis arī atgādināja mums par Ministeres Latviešu ģimnazijas – vienīgās akreditētās latviešu mācību iestādes ārpus Latvijas (1948 – 1998) nozīmīgumu trimdas pusaudžiem un tās ietekmi uz saviem skolēniem, daudzi no kuriem vēlākajos gados ir izvēlējušies dzīvot Latvijā.

Bija iespēja apskatīt Cēsu Jauno sākumskolu, kas izmanto alternatīvas pieejas mācībām un piesaista un iesaista vecākus skolas izveidē. Arī apciemojām Cēsu *Zinoo* Zinātkāres centru, kur Pauls Irbins, *Zinoo* idejas autors un vadītājs, mums stāstīja par to, kā atmodināt un veicināt bērnus zinātkāri. Vēl sekoja interaktīva zināšanu un pieredzes papildināšana trīs iedvesmas punktos netālu no Jāņa baznīcas. Pasaules latviešu mākslas

LV simtgades karogs. Pa labi – Dagnija Kupča tā audēja // Foto: Māra Priedkalne

centrā mums stāstīja saistošas interpretācijas par vairākiem diasporas mākslinieku darbiem, īpaši mani ietekmēja skotu latviešu tēlnieka Zigfrīda Sapieša darbi – no koka izgredti reljefi un skulptūras. Iesakū ikvienam latvietim apciemot šo muzeju Cēsīs, Lielā Skolas ielā 6!

Diena Cēsīs bija patiešām pilna ar notikumiem. Pabijām radošo industriju centrā Skolas ielā 6, kas ir kopdarbes māja dažos stāvos, kur galvenie darbības virzieni ir radošo industriju dizains, arhitektūra, māksla, grafika, mūzika u.c. un digitālo industriju atbalsts, pirmsinkubatora funkcijas un kopā strādāšanas telpas nodrošināšana. Visilgāk noteikti diasporas skolotājas kavējās aušanas darbnīcā *Vēve-*

rīšas, kur varēja apskatīt un aptaušēt audumus un tautastērpus no vairākiem novadiem un kur tika austs Latvijas simtgades ceļojošais karogs, kas viesojies daudz kur citur pasaulē.

Nākamajās divās dienās klausījāmies lekcijās un piedalījāmies nodarbībās, kuŗas iekļautas domāšanā un iztēlē balstīta pieeja runas attīstībai, Radošā rakstītprasme pusaudžiem, Teatrālo rotaļu izmantojums latviešu valodas apguvē, Ķermeņa radošums laikmetīgajā dejā. Pēdējā manis minētā nodarbība bija interaktīva nodarbība, ko vadīja choreografe Līlija Lipora un Edgars Lipors (vīru kopas *Vilki* vadītājs), pēc kuras visi bija kārtīgi izkustējušies un noguruši. Perso-

nīgi uz mani lielāko iespaidu atstāja Dr. Jāņa Granta lekcija Dubultās identitātes izaicinājums: atbalsts diasporas skolēniem, kā arī Ināras Antiņas (*LSM.lv* bērnu satura redaktore) stāstītais par *Projekts – Bērnišība*.

Lielāko vērtību izjutu, tieši satiekot citus diasporas skolotājus no visām malām, kas liek tālāk domāt par migrācijas jautājumu, un kāpēc cilvēki dodas turp, kur viņi dodas. Piemēram, izrādās, arī Spānijā ir latviešu svētdienas skolas; pirmā, pirms pieciem gadiem, tika izveidota Madridē, vēl skola ir dibināta Valensijas apgabalā. Visvairāk latviešu Spānijā dzīvo pie Vidusjūras; daudzi no tiem nodarbojas lauksaimniecībā, celtniecībā. Vairumu no tiem pievīlina Spānijas klimats. Pēdējos gados pārceļas arī ģimenes, kas tur mēģina izveidot savu biznesu. Toties skolotāja no latviešu skolīņās Milānā apgalvoja, ka galvenokārt latviešu skolīņas audzēkņi Itālijā ir no tādām ģimenēm, kuŗi latvietes ir salaulājušās ar itāliešiem.

Kursu laikā par mums rūpējās Aija Otomere, LVA diasporas projektu koordinatore, un Latvijas TV žurnālists Ansis Bogustovs, kuŗš sirsnīgi pieskatīja, lai visi ir paēduši, padzēruši un laikus dodas uz nākamo nodarbību.

Iesakū latviešu skolīņu skolotājiem jau laikus domāt par pieteikšanos uz 2018. gada diasporas skolotāju pilnveides kursiem Latvijā!

Mūsu istabiņa “Ratniekos”. No kreisās: Lāra Brennere, Valda Jefimova // Foto: Māra Priedkalne

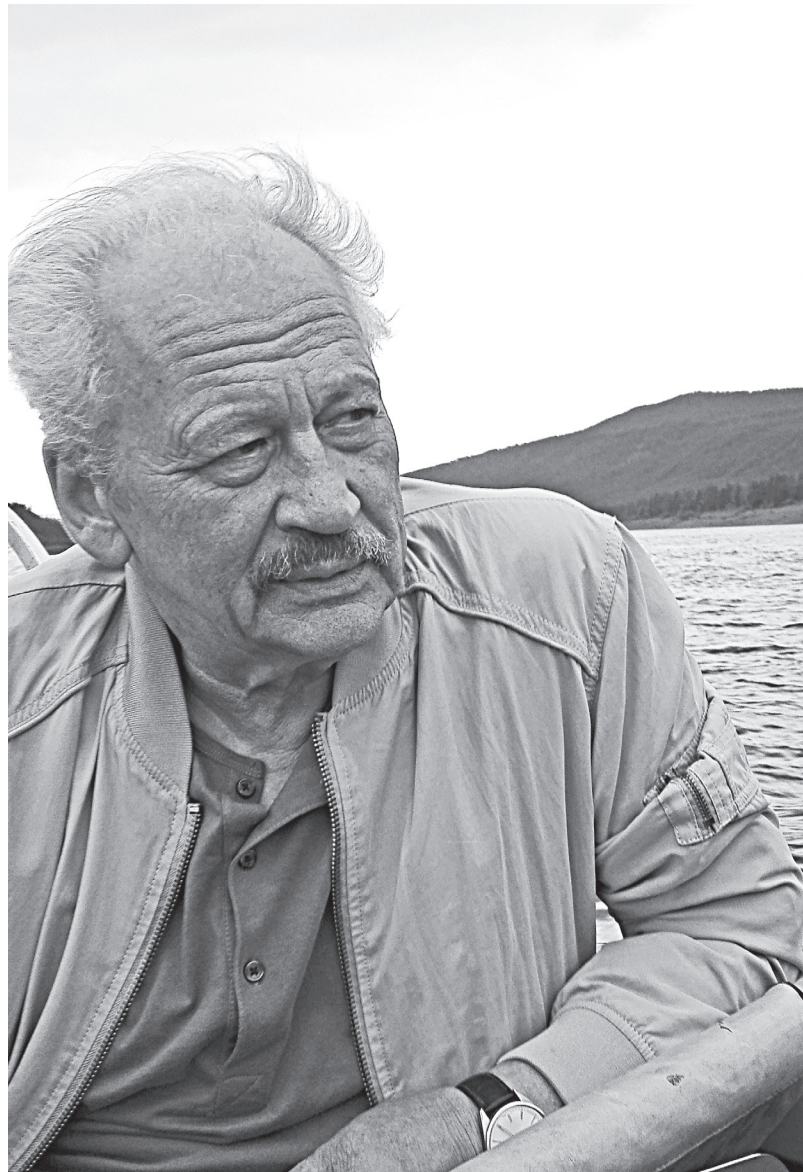
(Turpinājums. Sākumu skat. Nr. 32)

“Citas bērības zemes jau nav..”

1. augustā, nākamajā rītā pēc Krasnojarskas apmeklējuma un tikšanās ar turienes latviešiem, četri ceļinieki, viņu vidū pazīstamais režisors **Valdis Lūriņš** ar dzīvesbiedri **Ritu** (viņa ir skatuves kustības pasniedzēja Kultūras akadēmijā) devās uz Valža dzimto vietu – Turu Evenkijā. Zināšanai – Evenku autonoma apgabals savu autonomiju pirms dažiem gadiem zaudēja, tagad Evenkija kā Krievijas daļa pieder Krasnojarskas rajonam. Lieki teikt, ka arī mazā evenku valoda principā ir izzudusi...

Valdis Lūriņš šai vietā piedzima 1951. gada 4. februārī un tikai pēc sešiem gadiem savā dzimšanas dienā, 1957. gadā, atgriezās Latvijā. Bērības atmiņā iegūlis fakts, ka draudzīgie un atsaucīgie radnieki viņam uzdāvinājuši konfekšu kastīti, kas saukusies “Zvejnieks un zelta zivtiņa”. Šūbertu ģimene arī devusi mājvietu – caurstaigājamo istabu savā dzīvoklī iepretim vietai, kur tagad Dailes teātris.

Valdis atceras arī mammas saraksti ar māsiņu Līviju Raudsepu Amerikā. Lai gan tolaik vēstules tika atplēstas un izlasītas, māsiņas uzturēja kontaktus, bija iemānījās sazināties šifrētā veidā, piemēram, Čruščovu dēvējot par Reksi (laikam no Rex) un apspriežot, ko jaunu atkal šis nostrādājis. Ikviens atbalsts, izpratne tolaik bija ļoti, ļoti nozīmīga.

Vietā, kur kādreiz bija Lūriņu māja

Valdis sarunājas ar mākslinieku Sergeju Salatkinu

Kāds tad bijis Valda senču “grēks”?

Valdis Lūriņš: “Domāju, ka vecāteva “grēks” bija tas, ka viņam kopā ar radniekiem piederēja neliela fabrika Rīgā, kur ražoja skrūves un lauksaimniecības mašīnu detaļas. Vecaistēvs bija augstas klases inženieris, kas savas profesionālās kvalifikācijas dēļ arī kļuva par šīs fabrikas īpašnieku. Turklāt – ļoti precīzs cilvēks, necieta paviršību. Acīmredzot kādam aizrādījās vai pat atlaidis no darba, un šis uzrakstījis ziņojumu, kas bijis par iemeslu izvešanai. Radnieku neizveda. Negribu rakņāties pagātnē, bet pieņemu, ka pie kāda cilvēka varbūt vēl tagad glabājas mana vecāteva ģimenes mantas...”

1941. gadā kopā ar vecotēvu izsūtīja arī vecmāmiņu un mammu, vecotēvu uzreiz no ģimenes nošķīra. Vēl bija arī mana trīs gadus vecā māsiņa, kuŗa ceļā saslima ar tuberkulozi un nomira.

Uz dzimto vietu devos pirmo reizi, Dzintras Gekas mudināts. Līdzšinējie iespaidi un atmiņas bija veidojušās tikai no foto un diezgan skopiem mammas un vecmāmiņas stāstiem. Bet tas jau izsūtītajiem ir raksturīgi – saudzējot savējos, par izsūtījumu stāstīja un vispār runāja maz. Tagad nākas nožēlot, jo nu jāmeklē arhīvos un dokumentos. Bet “izlaist” no tautas atmiņas šo laiku nekādā gadījumā nedrīkst! Sibīrijas stāsti ir nesaudzīgi, bet tie ir jāatgādina. Esmu izlasījis Kaspara Pūces “Pūcesbērna piedzīvojumus Padomijā”, Māras Zālītes “Piecus pirkstus”. Acīmredzot Mārai vecāki vairāk stāstījuši, jo sešu gadu vecumā bērns tiešām var precīzāk atcerēties un “uzzīmēt” bērības ainas, ja vien viņam atsauc atmiņā. Es galvenokārt atceros sava vectēva nāvi, atminos,

Kopā ar Ritu Tunguskas upes krastā

ka mūsu eksistenci “izvilka” vecātmātes šuvējas prasmes. Atceros arī upes piekrasti pie mājas Turā. Un vēl atceros, ka pēc atgriešanās Latvijā mammai bija grūti dabūt darbu, lai gan viņa bija augstas kvalifikācijas grāmatvede. Pats, kad atgriezos, labāk runāju krieviski nekā latviski, bet diezgan veikli latviešu valoda “atnāca atpakaļ”. Un tomēr jāatzīst, ka Sibīrijas laiks mūsu ģimeni ir “pavādījis” visu mūžu. Sevišķi spilgti emocijas uzplauksnija 1985. gadā, kad iestudēju Ojāra Vācieša “Kāro lauku”, kuŗā arī ieskanas izsūtījuma tema. Emocionālā atmiņa acīmredzot bijusi tik spēcīga, ka sargājos turp braukt. Un latviskums tik spēcīgi iezīsts ar mātes pienu, ka šīs jūtas nav iznīdējamas. Tāpat kā izjūtas pēc tam, kad dzīve tevi nolikusi skaudrā situācijā, – tad tu, cilvēk, esi spiests vairāk domāt par to, kas tad ir dzīves lielākās vērtības.

Būdami Evenkijā, iegriezāmie vietējā novadpētniecības muzejā, kur mums parādīja Turas plānu ar iespējamo mūsu mājas atrašanās vietu. Otrā dienā ar “taksīti” devāmies turp. Mājas, kuŗu adrese bija *Poselkovij pereulok 9*, vairs nav. Bet iegriezāmie kaimiņos, kur satikām kādu zinīgu un interesantu vīru – viņš, izrādās, ir pazīstams evenku mākslinieks, vārdā Sergejs Salatkins, Krievijas Nopelniem bagātais kultūras darbinieks, arhitekts. Sergejs jau nākamajā dienā ap pusdienlaiku mums pasniedza bildi, kuŗā uz-

gleznojis mūsu vecāku māju ar visu upes piekrasti! Vadijām stundas interesantās sarunās.

Tās atziņas, ko atvedu līdzī no Krievijas, saistās ar lieliem paradoksiem – cilvēki gan ir atvērti, draudzīgi, taču – skaidri redzams – nozombēti. Viņiem ir “iepotēts” sekot spēcīgam vadonim, tie ir impulsi no cara laikiem, jo jābūt taču gluži aklam, lai nesaskatītu istenību. Taču – lai varētu ieņemt kādu amatu, lai vispār varētu dabūt darbu un uzturēt ģimeni, ir jāpakļaujas. Tā ir tāda klusa un sāpīga padošanās pārspēka priekšā, atkarība. Krievijas “augstākajās aprindās” ir pārlieku daudz cilvēku ar uzpleciem. Mēs skaidri redzējām un jutām, ka mūs uzmana, mums seko. Slēptais terrisors turpinās.

Kopā ar citiem ceļabiedriem izdzīvojām gan katrs savu skarbo stāstu, gan dzīvojām līdzī citiem – kā cilvēks pēc 60 gadiem tālajā zemē satiek savas māsiņas, kuŗas nekad nav redzējis, kā Hariju Ešenvaldu neielaida slēgtajā pilsētā Zelenogorskā, kur viņš savā cienījamā vecumā bija ieradies, lai noliktu krustu mātes atdusas vietai, bet viņu tur neielaida...”

Harijam braucienā līdzī bija dēls, un, ja ne pats Harijs, tad dēls jau nu gan zinās piepildīt sava tēva vēlēšanos. Cerību pamatu dod tas, ka šajos Sibīrijas bērnu braucienos arvien biežāk līdzī dodas bērni un mazbērni.

(Turpmāk vēl)

RAMONA SALMIŅA

Tā ir tradīcija – ģimenēm sanākt un būt kopā! Tie ir ģimenes, draudzības, dzīvības, prieka un kopības svētki. Mēs esam daudz, jo piedalās ģimenes no visas Latvijas. Ģimenes ir īpašas, jo katrā no tām ir ļoti īpaši bērni. Īpaši ar savu spēku, izturību un brīžiem lielu spītu, cīnoties ar kādu likteņa uzliktu pārbaudījumu – onkoloģisku vai kādu citu slimību. Kādam šī cīņa ir kā amerikāņu kalniņi (augšā un lejā), kādam tā ir cīņa dzīves garumā un kādam smagas atmiņas par pagājušo, kas atstājušas rētas – gan fiziski, gan emocionāli.

Sanākot kopā, mēs kļūstam par vienu lielu, skaistu ģimeni un kopīgi šo cīņu noliekam malā un kaut uz brīdi aizmirstam. Mēs nerunājam par slimībām, bailēm un dzīves pārbaudījumiem, bet gan priecājamies par katru dienu, kuŗu dzīvojam kopā, dzīvojam cits citam.

Mēs šajās dienās dziedam un dejojām, spēlējamies, veidojam, krāsojam un smejamies. Oooo – smejamies mēs daudz, ļoti daudz, prieks līst pāri malām. Un dažreiz mēs arī raudam – ja mums tā gribas, mēs arī raudam. Jo, lai ielaistu sevī prieku, ir jāļauj sāpēm un smagumam izraudāties ārā. Bet smieklus noteikti ir daudz, daudz vairāk.

Mēs svinam pamatīgi – gandrīz nedēļu! Organizējam dažādas radošas darbnīcas – gan bērniem, gan vecākiem. Šogad bērni taisīja vēja zvanus, gleznoja, dziedāja un spēlēja un pat gatavoja karameles. Mammām bija ļoti īpaša aushanas darbnīca, kuŗā daudzas pavadīja pat naktis, lai varētu pabeigt iesāktos lakatus. Kopā arī peldējāmies un gājām pirtī.

Kopā sanākam jau otro gadu. Tiekamies augustā, šogad tas bija no 14. līdz 19. augustam.

Savus svētkus esam nosaukuši par “Satversim Bruknā”, jo

tiekamies Bruknas muižā. Šogad bijām aptuveni 70 cilvēku ģimene.

Un nekas no tā nenotiktu, ja mums apkārt nebūtu tik daudz labas gribas cilvēku un uzņēmumu, kuŗiem sakām lielu un skaļu PALDIĒS par to, ka atbalstīja mūs un palīdzēja, lai mums kopīgi izdotos šie kopības svētki – tieši tik papildīti, cik tie bija! Īpašs paldies arī priesterim Andrejam Mediņam, kuŗš mūs visus tik viesmīlīgi uzņēma Bruknas muižā.

Māte Terēze ir skaisti teikusi: “Ne katrs no mums ir spējīgs darīt lielas lietas. Taču ikviens no mums var darīt mazas lietas ar lielu mīlestību.”

LĀSMA GAITNIECE

Latvijā un Igaunijā plaši tiek atzīmēta kāda kristīga tradīcija, kas abas minētās valstis atšķir no daudzām citām. Runa ir par kapusvētkiem, kas, par spīti laiku un tikumu maiņai, daudzās dzimtās vēl aizvien tiek uzskatīti gandrīz vai par gada centrālo notikumu, kad visi sanāk kopā.

Latvijā, sākot no jūlija pirmās puses un līdz pat augusta nogalei, kapusvētki tiek svētīti visos četros kultūrvēsturiskajos novados. Kaut arī pastāv uzskats, ka Vidzemē un Latgalē šī kristīgā tradīcija ir niansēm bagātāka, būtu aplami apgalvot, ka Kurzemē ļaudis minētos godus uztver vienaldzīgāk vai pat neatzīmē vispār. Par to augusta pirmajā svētdienā nācās pārliecināties arī šo rindu autorei, kura kopā ar ģimeni kapusvētkus svētīja Nīcas pagasta Silenieku kapsētā, kas atrodas netālu no Liepājas.

Kaut arī Silenieku kapsētu nekādi nevar nosaukt par lielu, apmeklētāju bija samērā daudz. Turklāt ne tikai no tuvākās apkārtnes vien; vairākas ģimenes bija ieradusies pat no Liepājas. Bija mazliet savādi šai klusajā, nomalajā vietā satikt pazīstamus cilvēkus, labi zinot, ka arī viņi

Raksturīga aina Latvijas kapusvētkos

mērojuši ceļu no pilsētas. Kaut gan dzīve ir dzīve, reti kuŗam izdodas visu mūžu nodzīvot vienā vietā.

Liepājnieks Ēriks Ģibietis ar saviem vecākiem Nīcas pagastā dzīvojis no 1950. līdz 1958. gadam. Šajā laikā posmā – 1953. gada 19. augustā – nomira viņa vecmāte Betija Mūrniece. Kuŗ viņu apglabāt? Protams, dzīves-

vietai vistuvākajos kapos! Un gadijās tā, ka tolaik vistuvāk atradās Silenieku kapsēta, uz kuŗieni bērnu dienā vecāsmātes šķīrsts tika nogādāts zirga vilktā pajūgā.

Kapusvētkos piedalījās arī tādi liepājnieki, kuŗu senči cēlušies no Nīcas pagasta, līdz ar to ir likumsakarīgi, ka dzimtas kapavietā atrodas tieši Sileniekos.

Rosība Sileniekos bija vēro-

jama jau stundu pirms kapusvētku svētbriža sākuma. Vairākas ģimenes, kas pie saviem piederīgajiem šeit ierodas retāk, steigza paveikt kapavietas uzkopšanu: sākot ar pieminēto tīrīšanu un mazgāšanu, kas gada garumā “apaudzis” ar pamatīgu putekļu kārtu, jo kapiem gluži blakus atrodas izdangāts zemesceļš, un beidzot ar puķu stādīšanu.

Kad sakopšanas darbi bija galā, vairāki no apmeklētājiem steigza atpakaļ uz savām mašīnām, kas novietotas ārpusē pie kapsētas vārtiem, lai pārģērbtos un sagatavotos svētbriidim.

Augusta pirmās svētdienas pēcpusdienā Silenieku kapsētā valdīja mūsdienām neraksturīga gaisotne un saskarsme. Pat pilnīgi sveši cilvēki, sastopoties pirmo reizi dzīvē, cits citu sveicināja un mazliet aprunājās! Tā kā uz svētbriidi bija ieradies daudz ļaužu, viņi cits par citu parūpējās, lai visiem pietiktu vietas, kur apsēsties. Jā, iespējams, ka mazliet vecmodīgi, taču tik aizkustinoši!

Tieši pulksten 16 sāka zvanīt Silenieku lielais zvans, it kā vēstīdams, ka jāsākas kapusvētku

svinīgajai daļai. “Mēs zinām: kad mūsu laicīgais telts mājoklis būs nojaukts, tad mums ir ēka no Dieva, mājoklis, kas nav rokām taisīts, bet mūžīgs debesis,” šī apustuļa Pāvila 2. vēstulē korintiešiem, kas lasāma Jaunajā Derībā, ierakstītā patiesība tika atgādināta klātesošajiem, kā arī nolasīts Nīcas draudzes mācītāja Arvida Bobinska sagatavotais sprediķis.

Kaut arī cilvēka aiziešana Mūžībā tuviniekiem ir liels un sāpīgs zaudējums, jāatceras, ka garīgajā dzīvē nepastāv nāve jeb iznīcība. Ticīgam cilvēkam līdz ar šīs zemes gaitu pārtraukšanu sākas cita eksistences forma, kuŗā valda nevis bēdas, bet laime un prieks. Šī imesla dēļ kapusvētku apmeklētāji bija aicināti savus mirušos tuviniekus pieminēt nevis ar skumjām, bet gan pašāvēģību uz Dievu un apgarotā apcerē par brīžiem, kas aizvadīti kopā, pirms radnieks vai draugs devies Mūžības ceļos.

Svētbriidim beidzoties, apmeklētāji vis nesteidza mājup, bet cits ar citu vēl mazliet parunājās un tikai tad atstāja Silenieku kapsētu. Lai satiktos atkal pēc gada.

Svētki vasaras viducī

MŪSĒJIE PASAULĒ

MARISS JANSONS

Apvienotā Karaliste

24. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Barbican Hall, London*

Austrija

26., 27. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Wiener Musikverein*

Brisele

23. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Palais des Beaux-Arts, Brüssel*

Itālija

28. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Teatro alla Scala, Milano*

Luksemburga

22. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Luxembourg, Philharmonie*

Šveice

20. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Lugano Arte e Cultura*

Vācija

12., 13. oktobris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Herkulessaal, München*

9., 10. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Gasteig, München*

16., 18. novembris Mariss Jansons un *Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Gasteig, München*

ANDRIS NELSONS

ASV

22., 23., 26., 28., 29., 30. septembris Andris Nelsons un *Boston Symphony Orchestra, Symphony Hall, Boston, MA*

1. oktobris Andris Nelsons un *Boston Symphony Orchestra, Franklin Park, Boston, MA*

3., 5., 6., 7. oktobris Andris Nelsons un *Boston Symphony Orchestra, Symphony Hall, Boston, MA*

21., 24., 25., 30. novembris, 1., 2. decembris Andris Nelsons un *Boston Symphony Orchestra, Symphony Hall, Boston, MA*

Vācija

16. oktobris Andris Nelsons un *Wiener Philharmoniker, Konzerthaus Dortmund*

AINĀRS RUBIĶIS

Apvienotā Karaliste

29. septembris, 6., 13. oktobris Ainārs Rubiķis diriģē Pētera Čaikovska operu "Jevgeņijs Oņegins", *Canolfan Mileniwm Cymru, Cardiff*

Somija

20. decembris Ainārs Rubiķis diriģē Džuzepes Verdi operu "Traviata", *Suomen Kansallisooppera, Helsinki*

ANDRIS POGA

Francija

21. septembris Andris Poga un *Orchestre Symphonique de Lucerne, festival de Besançon, Théâtre Ledoux, Besançon*

KRISTĪNE OPOLAIS

Čehija

7. septembris Kristīne Opolaīs festivālā "Dvořák Prague Festival", *Rudolfinum, Dvořák Hall, Prague*

ELĪNA GARANČA

Apvienotā Karaliste

14. novembris Elīnas Garančas solokonzerts, *Wigmore Hall, London*

29. novembris, 2., 6., 9., 12., 15., 19., 22. decembris Elīna Garanča Santucas lomā Pjetro Maskanji operā "Zemnieku gods", *Royal Opera House, London*

Austrija

11. novembris Elīnas Garančas solokonzerts, *Wiener Musikverein*

Francija

10., 13., 16., 19., 22., 25., 28. oktobris Elīna Garanča princeses Eboli lomā Džuzepes Verdi operā "Dons Karloss", *Opéra Bastille, Paris*

MARINA REBEKA

ASV

16., 20. oktobris Marina Rebeka Normas lomā Vinčenco Bellini operā "Norma", *The Metropolitan Opera, New York, NY*

19., 20., 25., 29. novembris Marina Rebeka Leilas lomā Žorža Bizē operā "Pērļu zvejnieki", *Lyric Opera of Chicago, IL*

Spānija

12. decembris Marina Rebeka Galā koncertā, *Palau de la Música Catalana, Barcelona*

Vācija

24. septembris Marina Rebeka un *Chor des Bayerischen Rundfunks, Prinzregententheater, München*

INGA KALNA

Spānija

13., 16., 18., 21., 23. septembris Inga Kalna Lucio Cinnas lomā Volfgangā Amadeja Mocarta operā "Lucio Silla", *Teatro Real de Madrid*

LIENE KINČA

Austrija

1., 7., 17. decembris Liene Kinča Gutrunas lomā Riharda Vāgnera operu tetraloģijā "Nibelungu gredzens" ("Dievu mijkrēslis"), *Theater an der Wien*

2., 9., 18. decembris Liene Kinča Ziglindes lomā Riharda Vāgnera operu tetraloģijā "Nibelungu gredzens" ("Valkīra"), *Theater an der Wien*

SILGA TĪRUMA

Francija

10., 13., 16., 19., 22., 25., 28., 31. oktobris, 5., 8., 11. novembris, Silga Tīruma Balss no debesīm (*Une voix d'en haut*) lomā Džuzepes Verdi operā "Dons Karloss", *Opéra Bastille, Paris*

ZANDA ŠVĒDE

ASV

7., 11., 14., 19., 22., 26., 30. oktobris, 3. novembris Zanda Švēde Madalēnas lomā Džuzepes Verdi operā "Rigoletto", *Lyric Opera of Chicago, IL*

1., 5., 10., 14., 18., 26., 30. novembris Zanda Švēde Grimgerdas lomā Riharda Vāgnera operā "Valkīra", *Lyric Opera of Chicago, IL*

MARGARITA VILSONE

Vācija

29. oktobris Margarita Vilsonē Mimi lomā Džakomo Pučīni operā "Bohēma", *Staatstheater Nürnberg*

ALEKSANDRS ANTOŅENKO

ASV

24., 27., 29. novembris, 2. decembris Aleksandrs Antoņenko

Džuzepes Verdi "Rekviēmā", *The Metropolitan Opera, New York, NY*

PĒTERIS VASKS

Apvienotā Karaliste

27. septembris – 1. oktobris Pēteris Vasks, rezidējošais komponists festivālā "Oxford Chamber Music Festival"

1. novembris Pēteris Vasks, "Concerto", atskaņo *Scottish Chamber Orchestra, Younger Hall, St Andrews*

REINIS ZARIŅŠ

Apvienotā Karaliste

17. oktobris Reinis Zariņš, *Church of St Bartholomew, London*

3. novembris Reinis Zariņš, *St George's Bristol*

ASV

8. decembris Reinis Zariņš, *Marquand Chapel, Yale School of Divinity, New Haven, CT*

VESTARDS ŠIMKUS

Beļģija

15. septembris Vestards Šimkus, *Koninklijk Conservatorium Brussel*

Spānija

20. oktobris Vestards Šimkus, *Biblioteca de Catalunya, Barcelona*

Vācija

14. septembris Vestards Šimkus, *Piano Salon Christophori, Berlin*

AURĒLIJA ŠIMKUS

Itālija

2. septembris Aurēlija Šimkus solo koncerts, *Cervo*

VOKĀLĀ GRUPA "LATVIAN VOICES"

Itālija

7., 8., 9. septembris *Latvian Voices* festivālā "Coro Polifonico Malatestiano di Fano", *Basilica di San Paterniano, Fano*

Pirms 30 gadiem un vēlāk

Atcerēsimies 1987. gada 23. augustu, kad grupa *Helsinki-86* pie Brīvības pieminekļa sarīkoja Molotova-Ribentropa pakta upu pu piemiņas pasākumu, pulcinot 10 000 cilvēku. Foto, kurus uzņēma un no Latvijas nākamajā dienā izveda Vivita Rozenberga un kuņģi sasniedza pasaules sabiedrību.

1989. gadā aptuveni divi miljoni Baltijas valstu iedzīvotāju sadevās rokās kopīgā akcijā, veidojot 600 kilometrus garu dzīvo ķēdi, kas savienoja Lietuvas, Latvijas un Igaunijas galvaspilsētas. Ar karogu pie Brīvības pieminekļa arī **Dainis Mjartāns** (priekšplānā).

WELT • NACHRICHTEN / FERNSEHEN

Vor dem Freiheitsdenkmal regiert die Gewalt

Augenzeugen berichten der WELT über Letten-Protest / Barrikaden, zertrümmerte Blumen, Tränengas / Festnahmen in Riga

CHRISTIAN GEYER, Bonn

Vier Tage nach den Demonstrationen in den drei baltischen Sowjetrepubliken Litauen, Estland und Lettland konnte die WELT gestern Einblicke in die Ereignisse der Hauptstadt Riga erfahren. Drei lettische Augenzeugen der Redaktion berichten, was sie zur Zeit in der Bundesrepublik aufnahmen, sprachen von der drohenden Ausschreitungen von 10 000 Demonstranten, die am Sonntag den 48. Jahrestag des Hitler-Stalin-Paktes gegen die Annexion ihrer Heimat durch die Sowjetunion protestierten.

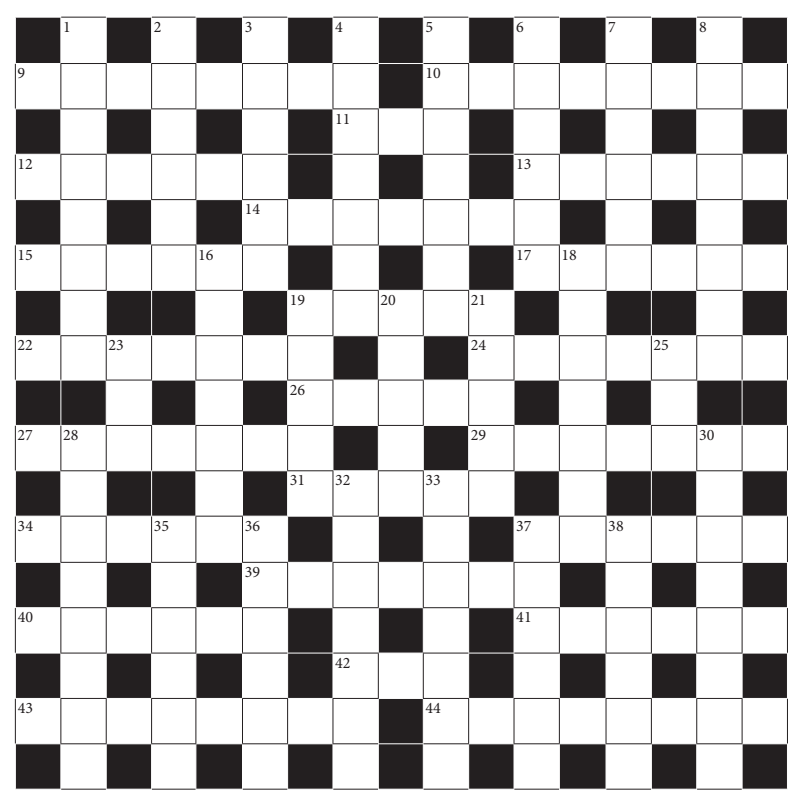
Demnach sei ein Demonstrant in Riga zu sehen, der ein Symbol der Freiheit in die Hand hält. Das Symbol ist ein weißer Helm, der die Annexion der Letten durch die Sowjetunion symbolisiert. Die Augenzeugen berichten: Als die Menschenmenge im Laufe des Sonntags zunahm, lenkte die sowjetische Miliz den gesamten Verkehr aus den Seitenstraßen zum Denkmal.

Die Augenzeugen berichten: Als die Menschenmenge im Laufe des Sonntags zunahm, lenkte die sowjetische Miliz den gesamten Verkehr aus den Seitenstraßen zum Denkmal.

Die Augenzeugen berichten: Als die Menschenmenge im Laufe des Sonntags zunahm, lenkte die sowjetische Miliz den gesamten Verkehr aus den Seitenstraßen zum Denkmal.

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Līmeniski. 9. Saņemt apliecinību par izgudrojumu. 10. Stāvoklis, kad traucēta līdzsvara sajūta. 11. Starptautiska organizācija (abrev.). 12. Īsa un resna. 13. Skaļš strīds. 14. Apdzīvota vieta Vecpiebalgas novadā. 15. Upe Priekškaukāzā. 17. Atlaide grāmatvedībā par maksāšanu skaidrā naudā vai pirms termiņa. 19. Nelieli grauzēji. 22. Latviešu aktrise (1946.). 24. Spāņu konkistadors (1485-1547). 26. Latviešu operu režisors (1905-1990). 27. Mucu aizbāžņi. 29. Plūdmale. 31. Katoļu garīdznieks Francijā.

Vertikāli. 1. Līdzdalībnieki, kompanjoni. 2. Slēgts zemes noietinājums ar valni un grāvi. 3. Vecaine. 4. Ērģeļu daļa. 5. Induktivitātes spole. 6. Balandu dzimtas dārzeni. 7. Valsts Dienvidēiropā. 8. Pašapmierināts un ap-

robežots cilvēks ar mietpilsoniskiem uzskatiem un liekulīgu rīcību. 16. Īpašas tapas detaļu savienošana. 18. Šāviņš ar apaļu ložu pildījumu. 19. Upe Gaujas baseinā. 20. Mugurkaulnieku asinsrades orgāns. 21. Sens gaismeklis. 23. Nelidojošs putns Austrālijā. 25. Odžu dzimtas čūska. 28. Piezīmes zem teksta, lappuses apakšā. 30. Itāliešu fiziķis, astronoms, mehanikis (1564-1642). 32. Neliels pašgājējs kuģis. 33. Tēraudpelēks metāls ar augstu kušanas temperatūru. 35. Nicinājums un izsmiekls. 36. Pilsēta Kurzemē. 37. Kājas daļa. 38. Katoļu klostera priekšnieks.

Krustvārdu miklas Nr. 32, atrisinājums

Līmeniski. 4. Sāpēt. 10. Asimilēt. 11. Ēstgriba. 12. Aprīt. 13. Kārtot. 14. Lokāls. 15. Eksotisks. 18. Gints. 20. Kauss. 21. Taka. 23. Akra. 24. Kapri. 26. Oregona. 27. Rūķis. 30. Roterdama. 31. Pārstavēt. 33. Brien. 35. Atzīmes. 37. Visla. 39. Āzis. 40. Suta. 41. Skart. 43. Skābs. 45. Karuselis. 49. Sandra. 50. Pipars. 51. Imami. 52. Vēstules. 53. Melānija. 54. Ausma.

Stateniski. 1. Aspāzija. 2. Imītēt. 3. Elite. 4. Stabs. 5. Pārsteigt. 6. Tētis. 7. Atols. 8. Trekna. 9. Obeliski. 16. Kūko. 17. Kūka. 19. Stiprināt. 20. Karātavas. 22. Aromāts. 23. Annāles. 24. Kar. 25. Putni. 28. Kēves. 29. Sit. 32. Līdzsvars. 34. Reklamēt. 35. Aiza. 36. Suņi. 38. Libērija. 42. Radīts. 44. Kupena. 45. Kails. 46. Raisa. 47. Laima. 48. Spals.

ĪSZIŅAS

Latvijas Zemessardzei 23. augustā apritēja 26. gadadiena, kurai par godu pateicības vārdus izteica aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis un NBS komandieris ģenerālleitnants Leonīds Kalniņš. Tradicionāli visā valstī notika zibakcija "Esmu zemessargs", kuŗas laikā Zemessardzē dienējošie darbā ieradās formastērpā. Tā demonstrējot, cik daudz Latvijā ir zemessargu, un radot svētķu sajūtu.

Daugavpils pilsētā septembrī sāksies latviešu valodas kursi iedzīvotājiem, kuŗus finānciāli atbalstīs pilsētas dome. Prioritāte būs tiem iedzīvotājiem, kuŗiem nepieciešami kursi LR pilsonības iegūšanai, valsts valodas prasmes līmeņa iegūšanai vai tā paaugstināšanai. Apmācības notiks 360 nepilsoņiem, kas būs sadalīti 18 grupās vairākos pilsētas mikrorajonos. Programma paredzēta 100 stundām.

Rīgā 9. septembrī notiks V Tēva dienas festivāls, uz kuŗu pulcējas no visas Latvijas, jo citur nesvin Tēva dienu un īpaši neizceļ tēva nozīmi ģimenē. Festivāls sāksies plkst. 12 ar ģimenisku gājienu no Brīvības pieminekļa līdz Vērmanes dārzam. Ielūgtas ir ģimenes no visas Latvijas. Tēva dienas festivāls ir bez maksas, ko rīko Latvijas vecāku organizācija.

Gulbenes-Alūksnes bānītīm 2. septembrī aprit 114. dzimšanas diena. To svinēs plkst.11, izbraucot no Gulbenes uz Alūksni, kur stacijās, īpaši Stāmerienā, būs dažādi pārsteigumi un jautras izdarības. Alūksnē bānītī plkst. 15.15 sagaidīs ar dziesmām Latvijas Nacionālā teātra aktrise Dita Lūriņa-Egliena, diriģents Ints Teterovskis un vairāki citi. Gulbenes-Alūksnes bānītīs ir vienīgais regulāri kursējošais ne tikai Latvijā, bet arī Baltijā. Tāpēc kopš 2000. gada septembrī tiek rīkoti Bāniša svētki.

Carnikavas novada dome līdz 22. septembrim jau 15. reizi izsludinājusi konkursu dzejnieka Ojāra Vācieša literārai prēmijai, informē pašvaldībā. Tā tiks piešķirta par iepriekšējā literārajā gadā izdotu dzejoļu krājumu. Pretendentus prēmijai dzejā drīkst izvirzīt grāmatu apgādi, laikrakstu, žurnālu redakcijas, kultūras institūcijas, kā arī valsts un sabiedriskās organizācijas, iesniedzot Carnikavas novada domē (Stacijas ielā 5). Tālrunis informācijai: +371 67993545 vai +371 28615155.

Rīgā no 4. līdz 8. septembrim notiks V Starptautiskais alus, kvasa un iesala dzērienu konkurss Baltic Beer Star 2017, viesnīcā "Radisson Blu Ridzene Hotel". Tos izvērtēs profesionāla žūrija, ņemot vērā konkurētspēju Baltijas un Eiropas tirgū. Latvijas 35 alus darītāvās šogad 6 mēnešos kopumā sarāžoti 45,995 miljoni litru alus, kas ir par 12,04% vairāk nekā iepriekš, liecina VID apkopotie akcīzes preču aprites rādītāji.

Rīgā no 6. līdz 9. septembrim Ķīpsalas izstāžu hallē risināsies izstāde Riga Food 2017, kur no Latvijas reģioniem saplūdis mājražotāju garšas un kulinārais mantojums. "Lauku Ceļotājs" stendā notiks īpaša projekta "Livonijas garšas" atklāšana - no marinētām brētliņām līdz kausam pašbrūvēta alus - visa vēsture būs uz galda. Tolaik kartupeļu vēl nebija. Projektā plānots iesaistīt aptuveni 250 mazo pārtikas ražotāju un ēdināšanas pakalpojumu sniedzēju no Latvijas un Igaunijas.

Īsziņas sagatavojusi Valija Berkina

Tiksimies Mansfildā, 7. oktobrī!

07.10.2017
17:00 – 23:00

EM Vocational Academy Ltd
3 Victoria Street
Mansfield, NG18 5RR

2. Anglijas Latviešu Folkloras Kopu sadziedāšana Mansfildā

Koncerts no 17:00 – 18:00

Folkloras kopas "Dūdalnieki" albuma "Svešu zemi staigājot" un
Folkloras kopas "Austrumkalns" albuma "Akcenti" Prezentācija
Piedalās Folkloras kopas "Žeperi" un "Novadi"
Deju kopa "Jumis"

No 18:00 līdz 23:00

Balle ar Grupu

BRĪVDIENA

Līdzīgi ņemt groziņus

Bīlešu un galdiņu rezervēšana Ieeja koncertā brīva
pa tālruni 07882014531 Ieeja Ballē £ 10

Lai populārizētu latviešu folkloras kopu kustību Lielbritānijā un veicinātu ciešākas sadraudzības saites, folkloras kopa "Novadi" aicina uz otro Folkloras kopu saietu Mansfildā.

Saieta laikā notiks grupas "Austrumkalns" albuma "Akcenti", kā arī kopas "Dūdalnieki" jaunā CD "Svešu zemi staigājot" prezentācijas.

Koncertā arī piedalīsies folkloras kopas "Žeperi" no Peterborough un "Novadi" no Mansfildas. Ar savu deju soli mūs iepriecinās Mansfildas deju kopa "Jumis".

Saiets noritēs Latvijas simtgades zīmē, un kopīgā koncertā izdziedāsim mūsu mīļākās latviešu tautasdziesmas.

Tikai kopībā mēs būsim stipri, un atšķirīgais radīs krāšņāku un bagātāku mūsu ikdienu, mūsu kultūru, mūsu tautu un mūsu valsti.

Pēc koncerta tiksimies deju vakarā ar grupu "Brīvdiena" no Latvijas.

www.draugiem.lv/brivdiena
LŪDZAM laikus rezervēt vietas pie galdiņiem. Aicinām ierasties ar groziņiem (drikt ienest ēdienu, kā arī dzērienus).

Mīļi gaidīti visi interesenti! Ieeja koncertā brīva. Ieeja ballē – £10 (rezervējot pa tālruni 07882014531); £11,21 rezervējot tīmeklī

www.eventbrite.co.uk

Annabergai piestāv dievkalpojumi!

Allaž, esot Annabergas kapellā, mani pārņem nevilts miers. Tieši miers, manuprāt, ir galvenā nepieciešamība, lai būtu kopībā ar Dievu. Pārējais viss – vai tā būtu mūzika, kāds mākslas darbs vai vienkārša saruna pēc dievkalpojuma – mums tikai paver kādas durvis vai lodziņu attiecībā ar Dievu. Miers, savukārt, ļauj mums ar Viņu satikties, un Annabergā tā ir pārpārēm. Laikā, kad ar prāvestu Klāvu Bērziņu domājām, kā vislabāk atrisināt problēmu, lai Reinzemes latvieši, nebraucot garus gabalus, varētu dzirdēt dievvārdu, prātā uzreiz ienāca Annaberga. Kādreizējās trimdas vietās šodien bieži vien dzīvo ļoti neliels latviešu pulciņš, tādēļ arī saprotams, ka draudžu darbība tur izbeidzas.

Taču latvieši arvien no jauna parādās citās, iepriekš mazāk zināmās Vācijas vietās. Bonnas pievārtē esošā Annaberga pati par sevi iemieso abus laikmetus – tā nes sevi lielu daļu trimdas mantojuma un arī pulcē pēdējās desmitgades iebraucējus. Annaberga varētu būt lieliska satikšanās vieta, lai kopīgi slavētu un lūgtu Dievu *letiņi* gan no Bonnas, gan Menchenglādbachas, gan Ķelnes, gan Diseldorfas. Negribu teikt, ka mēs uzsākam kaut ko no jauna, drīzāk – mēs atgriezīties. Tiekoties 3. septembrī, lūgšu un kalpošu kopā ar prāvestu Klāvu Bērziņu un mācītāju emeritusu Gitu Putci.

Uz tikšanos Annabergā 3. septembrī plkst. 17!

Māc. Rinalds Gulbis,
Frankfurtē

MATĪSS KUKAINIS ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

Visas Latvijā iznākušās grāmatas
varat iegādāties pie
LIELĀKĀ grāmatu tirgotāja

"LATVIJAS GRĀMATA"

SIA "L. Grāmata"
Rīga, Elijas iela 17, LV-1050
Tālrunis +371 67223294
Tālrunis +371 67227248
E-pasts: lgramata@lgramata.lv

RAKSTIET, ZVANIET, UN GRĀMATAS JUMS
PIESŪTĪS PA PASTU

www.latviesiem.co.uk

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 eiro
par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSĻUDINĀJUMIEM: 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU ĻUDINĀJUMS:
NB! 60 eiro

Pasta adrese:

Gertrūdes iela 27

Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālrunis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-15

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.

Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Izdevēji: Brīvās Latvijas izdevēju kopa (BLIK)

Redaktore: Ligita Kovtuna

Brīvā Latvija redakcija – Gertrūdes iela 27, Rīga,
LV-1011 (Darba laiks P.O: 9-17, Pk: 9-13)

Tālrunis (redakcija) +371 67326761, +371 29439423,

Tālrunis: +371 67326784.

e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Administrācija: Sarmīte Janovskis (admin.)
Lilac Cottage, 18 Lauds Road, Crick Northants.
NN6 7TJ. Tālrunis: 01788823438, fakss 01788822441.
Kārto visas sēru un citu sludinājumu maksas;
pieņem Rietumu abonementus, izņemot
Vācijas un Zviedrijas.

Pārstāvēniecība Anglijā: Terēze Bogdanova, tālr.:
07788790952, e-pasts: terezebogdanova@inbox.lv

ABONEMENTA MAKSA:

Lielbritānijā: 6 mēnešiem GBP 75; 12 mēnešiem GBP 145. Samaksu ar čeku, PO vai naudā (ierakstītā sūtījumā) sūtīt laikraksta administrācijai (adresi sk. augšā), uz vārdu Brīvā Latvija. Maksājot Liel-britānijā par Latvijas gada abonementu GBP 40

Zviedrijā: 6 mēneši SEK 875; 12 mēneši SEK 1550.
NAUDAS PĀRVEDUMI: LETTERNAS RIKS-FÖRBUNDI SVERIGE/BRĪVĀ LATVIJA (Wallingatan 34, 5 tr, S-111 24, Stockholm, Plusgiro 11 47 46 - 1). Paziņojumus, sludinājumus, reklāmu sūtīt uz Rīgas redakciju. Abonentu administratore +371 26134315, red. +371 67326761, e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Naudas pārvedumi Vācijā: 12 mēn. – 155 eiro; 6 mēn. – 85 eiro; BL konts Lettische Gemeinschaft, Salzmannstr. 152, 48159 Münster. Postbank Hamburg, BLZ 200 100 20, konts IBAN: DE94200100200271751204, BIC: PBNKDEFF. Adrese abonēšanas jautājumiem: Nils Ebdens, Lettische Gemeinschaft in Deutschland e. V., Frankfurter Str. 54, D-35440 Linden, tālr. +49 6403 940933, e-pasts: info@lk-v.de

Citās Eiropas zemēs: 6 mēnešiem 85 eiro; 12 mēnešiem 155 eiro. Naudas pārvedumi ar čeku uz Brīvā Latvija (adrese kā augšā).

ASV un pārējās pasaules valstīs 6 mēnešiem USD 110,-; 12 mēnešiem USD 205,-.

Latvijā: 6 mēnešiem 33 eiro, 12 mēnešiem 55 eiro.

Digitālā avīze – 55 eiro 12 mēnešiem
Latviešu organizāciju un privātie sludinājumi maksā GBP 3,50 (EUR 6) par 10 mm augstu vienslejiņā platumā aizņemtu telpu. Sēru sludinājumi (10,6 cm x 7 cm) GBP 45. Zviedrijā – SEK 600.

Komerālie sludinājumi €7 (EUR 12) par 1 slejas cm. Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāliem vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publicēšanas minēto faktu precizitāti atbild autors.

BRĪVĀ LATVIJA

Latvian Weekly Newspaper

published by the Latvian Publishers Association,

Gertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011, Latvia

Iespiests: SIA ĒVEKO, Rīga

SPORTS

SPORTS

SPORTS

“Mums pa spēkam ir lieli panākumi”

Pirms Eiropas meistarsacīkstēm basketbolā, kas sāksies 1. septembrī, Latvijas valstsvienības galveno treneri **Aināru Bagatski** intervēja **Jānis Erenbergs**.

Cik ilgi jau esi pie izlases stūres?
Būs astotā vasara.

Kuŗa no vadītājam komandām palikusi prātā visvairāk?

Pagaidām – pati pirmā. Tās vidējais vecums bija tikai 22 gadi, bet preti mums nāca tādas basketbola lielvalstis kā Serbija, Izraēla, Itālija, Vācija un Francija labākajos virknījumos. Sāncēņiem bija vismaz pa vienu Nacionālās Basketbola asociācijas (NBA) spēlētājam un vairāki Eirolīgas basketbolisti. Tomēr mēs izturējām. Turpmākajos gados katra no komandām ar kaut ko ir bijusi unikāla un vienreizēja. Daudzi epizodi man palikuši labā atmiņā.

Vai ir kāds basketbola treneris, no kura tu iespaidojies visvairāk?

No katra speciālista esmu mācījies, kā darīt un kā nedarīt. Gan kā spēlētājs, gan kā treneris. Nav sliktu treneru, ir tikai veiksmīgi un neveiksmīgi. Galvenais – no katra paņemt to labāko un vērtīgāko. Reiz kāds serbu kolēģa man teica, ka no malas ir viegli ievērot, kā vajag darīt un kā nedarīt, bet svarīgi to ievērot tieši savā darbībā.

Kas ir šīs izlases modeļa spēcīgās un kas – vājās puses?

Spēks – tie ir motivēti basketbolisti, kas nav izlutināti ar lielām uzvarām. Atlicis vien spert platu soli, lai šīs uzvaras gūtu. Jāuzsver, ka šim sastāvam ir uzvarētāju psiholoģija. Tā ir māka uzvarēt pat tad, kad spēle neiet no rokas. Pārbaudes spēles apliecināja, ka arī komandas vadība zina, kā palīdzēt

uzvarēt. Ja mēs spēsim uzvarēt tad, kad neiet, mums pa spēkam būs lielas lietas!

Kāds ir šīs izlases spēlētāju kopas iekšējais mikroklimats?

Tāpat kā iepriekšējos gados – lielisks. Iepriekšējos gados mums nācās spēlēt bez izteiktiem centra spēlētājiem. Tas mūs ir norūdījis. Tieši komandas “ķīmija” ir bijusi tā, kas ļāva izdzīvot. Viens par otru treniņos, viens par otru spēlēs. Un pat tad galu galā atrodam spēku pasmaidīt.

Ja tu būtu Latvijas Basketbola savienības prezidenta Valda Voiņa vietā, kādu uzdevumu mūsu komandai izvirzītu šajās Eiropas meistarsacīkstēs?

Es nekādi nevaru būt viņa vietā... Tomēr viens no uzdevumiem varētu būt šāds – būt labākajiem! Ja tas padosies, tad būs lieli panākumi. Es nekad neesmu solījis konkrētas vietas nedz kā kluba, nedz kā izlases treneris. Es varu nodrošināt modernu basketbolu. Ja tas izdosies, būs arī lielas uzvaras. Turklāt uzdevumu uzvarēt neviens jau nav atcēlis!

Vai izlases sagatavošanās procesā ir izdevies izdarīt maksimumi iespējamo, lai sasniegtu pēc iespējas augstāku rezultātu?

Nav izdevies. Pietrūka laika. Daļa spēlētāju pievienojās vēlāk. Tad vēl dažu basketbolistu traumas. Esmu pieradis aizvadīt sešu nedēļu sagatavošanās procesu. Tā ir vispārpieņemta prakse. Manuprāt, par to nav jāsatraucas, jo es to nevarēju ietekmēt.

Ja varētu, ko tu mainītu valstsvienības sagatavošanās procesā?

Neko būtisku. Censtos panākt, lai visi spēlētāji ir ierindā no pirmās dienas... Jāuzsver, ka šīs Eiropas

meistarsacīkstes būs kompromiss starp Starptautisko Basketbola federāciju FIBA, Eirolīgu un NBA. Tas būs kompromiss starp aģentiem, spēlētājiem un klubiem.

Kas, tavuprāt, ir Eiropas meistarsacīkšu favorīti kopumā un kas ir favorīti mūsu grupā?

Eiropā, kopumā vērtējot, Spānija, Serbija, Francija. Mūsu grupā – Serbija.

Ar serbiem mums būs pirmā spēle 1. septembrī...

Cīnīsimies ar visiem spēkiem, kādi vien būs mūsu rīcībā!

Vai tev patīk, ka Eiropas meistarsacīkstes tiek rīkotas vienlaikus četrās valstīs? Vai labāk tomēr nebūtu spēlēt vienā vai maksimums divās kaimiņvalstīs?

Man šāda četru valstu sistēma patīk! Atcerēsimies 2015. gadu, kad Eiropas meistarsacīkšu viens no grupu turnīriem notika Rīgā. Bija gan līdzjutēju atbalsts, gan spēlētāju atdeve. Meistarsacīkšu vienlaicīga norise četrās valstīs

ļauj arī pēc iespējas vairāk popularizēt basketbolu.

Vai kāds no Latvijas izlases varētu iekļūt Eiropas meistarsacīkšu simboliskajā piecniekā?

Gribu iztikt bez konkrētiem uzvardiem, bet tā varētu būt. Mums ir tādi basketbolisti, un ne viens vien.

Viens no viņiem noteikti ir Kristaps Porziņģis...

Kristaps ir unikāls spēlētājs, kas piesaista lielu pretspēlētāju uzmanību. Līdzjutēji Rīgā jau redzēja, kā pret viņu cenšas spēlēt poļi un kā lietuvieši. Viņam ir izcili dotumi uzbrukumā un aizsardzībā!

Sieviešu izlase jau izcīnīja ceļazīmi uz pasaules meistarsacīkstēm, bet kā būs ar vīriem?

Mums sistēma ir nedaudz citādāka. Gan pasaules meistarsacīkšu, gan olimpisko spēļu dalībnieki tiks noteikti atsevišķos turnīros.

Turcijā, lielos vilcienos vērtējot, tomēr nāksies iztikt bez “sesta” spēlētāja – sirsnīgajiem

un skaļajiem Latvijas valstsvienības līdzjutējiem...

...nu, sestais spēlētājs nekad nevar būt par daudz. Aicinu visus Latvijas vienības līdzjutējus uz Stambulu karsti atbalstīt mūsu basketbolistus! Vietas pietiks visiem!

Arī pret Turciju?

Nu, par to gan neesmu pārliecināts, bet pārējās spēlēs – droši!

Paldies par interviju!

UNIVERSIADĀ – DIVAS MEDAĻAS

Latvijas sprintere **Gunta Latiševa-Čudare (attēlā)** ar vēl vienu personīgo rekordu izcīnīja sudraba godalgu Taivānā pasaules Universiādas 200 metru skrējienā – 23,15 sekundes. Latvijas sportiste šajā disciplīnā līdz ar to sasniegta jaunu personīgo rekordu.

Otru medaļu no Latvijas izcīnīja tāllēcēja **Māra Grīva**, kas cīnījās, kā saka, divās frontēs. Tāllēkšanas finālā viņas rezultāts 6,16 m deva astoto vietu. Toties trīssoļlēkšanā viņa sasniegta 13,58 m un ieguva bronzas medaļu.

P. Karlsons

PAZIŅOJUMI

LATVIJA

Rīgas Eвангелiskā draudze aicina uz dievkalpojumu Metodistu baznīcā Akas ielā 13, svētdien, **10. septembrī** (ar kafijas galdu, svētdienas skolu un draudzes kopsapulci).

ANGLIJA

DVF Londonas nodaļas Vandanu kopa aicina uz video pēcpusdienu kluba telpās 72 *Queensborough Terrace, London, W2 3SH*, sestdien, **16. septembrī**, plkst. 16 – 18. Rādīsīm mūzikālu uzvedumu “Eslingenā”, kurš bija iekļauts šīsvasaras Eslingenas dziesmu svētku 70. atceres programmā Eslingenā, Vācijā. Ieeja par ziedojumiem.

DIEVKALPOJUMI

APVIENOTAJĀ LONDONAS LATVIEŠU EV. LUT. UN MIERA DRAUDZĒ

Zviedru baznīcā, 6-11 *Harcourt Street, London W1H 4AG*, svētdien, **10. septembrī**, plkst. 14 dievkalpojums ar dievgaldū.

Ziemeļanglijas draudze, māc. D. Vāvere

Bradfordā, Vācu baznīcā (*The German Protestant Church*), 29 *Great Horton Rd, Bradford, BD7 1AA*, svētdien, **17. septembrī**, plkst. 11 dievkalpojums.

MANČESTERAS DRAUDZĒ, māc. D. Vāvere

Mančesterā, Vācu baznīcā (*Martin Luther Kirche*), 9 *Park Road, Stretford, M32 8FE*, svētdien, **10. septembrī**, plkst. 13.30 dievkalpojums.

VIDŪSANGLIJAS DRAUDZĒ, māc. V. Vāvere

“Straumēnos”, Zaļā zālē, *Catthorpe Manor, Lilbourne Road, Catthorpe, Lutterworth, LE17 6DF*, svētdien, **24. septembrī**, plkst. 10. Pļaujas svētku dievkalpojums.

AUSTRUMANGLIJAS DRAUDZĒ, māc. V. Vāvere

Derbijā, *Chapel of St. Mary on the Bridge, Derby, DE1 3AT*, svētdien, **3. septembrī**, plkst. 12 dievkalpojums.

Notinghamā, *Trinity Lutheran Church, 67 Homefield Road, Aspley, NG8 5GH*, svētdien, **3. septembrī**, plkst. 15 dievkalpojums.

Piterborovā, *St. Mark's Church Centre, Peterborough, PE1 2SN*, sestdien, **9. septembrī**, plkst. 16 dievkalpojums.

ZVIEDRIJA

Latviešu Pensionāru apvienība (LPA) un **Maira Rydström** (agrāk rikojusi sēņu izstādes) ielūdz svētdien, **3. septembrī**, plkst. 13.30 apskatīt *Naturhistoriska Riksmuseets* gadskārtējo sēņu izstādi. Ieeja brīva. Tikšanās pie ieejas plkst. 13.20. Pēc izstādes apskates kafija un pārrunas par latviešu un zviedru sēņu parašām. Satiksme: Bus nr. 50, pietāne *Naturhistoriska Riksmuseet*, T-vilciens, pietāne *Universitet*, pastaiga apm. 300 m līdz muzejam. Pieteikšanās līdz 1. septembrim pie *Mudites Hoogland Krasts, mudite_hk@hotmail.com*, tel. 08 7526334, jeb mobiltel. 073 0972606. Visi laipni aicināti! Labprāt ņemiet līdzi pašu sēnes. LPA valde un **Maira Rydström**.

Nu jau vairāk nekā desmit gadus igauņu, latviešu un lietuviešu biedrības Stokholmā rīko **Baltiešu dienu**. Šogad tā notiks sestdien, **9. septembrī**, no plkst. 12 līdz 16 *Sollentuna Hembygdsgård Hersby*, netālu no Stokholmas. Būs dažādi deju un dziesmu priekšnesumi, mākslas darbi, grāmatu galds, loterija, tirdziņš

ar ēdieniem un dzērieniem, kā arī kafejnīca.

Hembygdsgård varēs apskatīt kultūrvēsturiski iekārtotas vecu laiku mājiņas, pārtikas bodīti, mazu bibliotēku un kalēja smēdi. Ja vēlaties kaut ko parādīt vai pārdot, tad rakstiet *Sirle Sööt – sirle.soot@gmail.com*

Jābrauc ar pendeli līdz *Sollentuna Station*, pēc tam kājām 400 metri vai vienu staciju ar autobusu. Visi laipni gaidīti!

DIEVKALPOJUMI

NORČĒPINGAS ev. lut. draudzes Pļaujas svētku dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu svētdien, **10. septembrī**, plkst. 13.30 *Hedvigas baznīcā (Hedvigs kyrka, Tyska torget 1, Norrköping)*. Draudzes mācītājs Dr. Normunds Kamergrauzis. Dienas mude: “Nāc man līdz” (Lūkas ev. 9:59). Pēc dievkalpojuma sadraudzības galds. Esiet aicināti un gaidīti!

STOKHOLMAS ev. lut. draudzes dievkalpojums svētdien, **10. septembrī**, plkst. 14. Somu baznīcā (*Finska kyrkan, Slottsbacken 2B-C, Gamla Stan, Stockholm*). Dievkalpojumu vadīs mācītāja Ieva Graufelde. Pēc dievkalpojuma draudzes namā ka-

fijas galds. Visi mīļi aicināti un gaidīti!

VĀCIJA

Oldenburgā, Ohmstedes baznīcas draudzes namā, *Butjadinger Str. 59*, **3. septembrī** plkst. 11 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Dr. A. Rosenbergs. Pēc dievkalpojuma kafijas galds.

Bekhofas latv. baznīcā (Am Beckhof 44, Bielefeld), **17. septembrī** plkst. 14.30 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma kafijas galds draudzes namā.

Hanoverā, Markus baznīcas draudzes namā, *Hohenzollernstr. 54*, **10. septembrī** plkst. 14 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma pārrunas pie kafijas galdā.

Ludvigshāfenā, Svētā Ludviķa baznīcā, *Sankt Ludwig, Bismarck- und Wredestrasse* krustojumā, svētdien, **8. oktobrī**, plkst. 15 dievkalpojums. Kalpos mūsu draudzes mācītājs Rinalds Gulbis. Pēc dievkalpojuma sekos aizāids ar groziņiem un draudzes pilnsapulce draudzes telpās. Visi laipni lūgti!